

Novi grobovi

August Frank Achin
V tork je preminil po dolgi bolezni v Euclid Glenville bolnišnici 52 let stari August Frank Achin s 18100 Harland Ave., rojen v Clevelandu. Zapustil je soprogo Alice, roj. Moran, sina Jameca, hčer Marie, mater Helen Achin, brata Georgea in enega vnuka. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 8:45 iz Mary A. Svetek pogreb. zavoda v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. ob 9:30, nato na Kalvarijo.

John F. Posch
Preminil je 67 let stari v Clevelandu rojeni John F. Posch s 353 E. 105. St. v Bratenahlu. Zapustil je ženo Paulino in hčer Lillian, por. Turner. Pogreb bo iz Monreal pogreb. zavoda na St. Clair Ave. in E. 110 St. v soboto zjutraj ob desetih v cerkev sv. Alojzija. Na mrtvaškem odru bo dajala. Na jutri ob 2. do 5. pop. in od 7. do 10. zvečer.

Frank A. Truden
V tork je v Nashville, Tenn., umrl Frank A. Truden, kateri je poprej živel v Clevelandu. Star je bil 49 let in je odšel v Nashville v l. 1939. Tam zapušta ženo Anno in hčer Andreo. V New Yorku ima sestro Mary Hollander in brata Mike, v Michiganu sestro Louise, tukaj pa brata Andreja. Pogreb se bo vršil v soboto v Nashville, Tenn.

Katie Bukovac
Včeraj je umrla 56 let stara Katie Bukovac, roj. Vlahovic, z 482 E. 149. St., preje s 14935 Sylvia Ave., doma v Topčini, občini Sošice, od koder je prišla l. 1926. Zaposlena je bila pri Bishop-Babcock Co. Zapustila je moža Franka in otroke Johna, Pavla, Steva, Mihaela in Ann Troha, 8 vnukov in vnukinj ter brata Nika Vlahovich. Pokojna je bila članica The Pioneers No. 663 HBZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na E. 62. St. čas in kraj bo javljen kasneje.

Načrt za evropske atomske elektrarne nalet na odpor

BRUXELLES, Belg. — Mnogo je bilo govorjenja in hvala o načrtu, ki ga je Evropska atomska komisija zamislila o atomskih elektrarnah. Tekom 7-10 let naj bi Evropa dobila šest do osem atomskih elektrarn. Amerika se je obvezala, da se bo načrta udeležila in dajala tudi na razpolago potrebne atomske kurjavo po ameriških cenah. Poleg tega je Washington, dal \$135.000.000 posojila.

V Evropi je bilo začetkom veliko navdušenje za ta načrt. Sedaj se pa od njega odmikajo vsi njegovi zagovorniki in prijatelji. Nihče noče vtakniti kapitala v reaktorje, ki bodo v najkrajšem času zastareli. Proti načrtu so predvsem premogovniki. Ze sedaj leži na skladiščih na milijone ton premoga, ki ne vedo, kam z njim. Upajo na ponovno konjunkturo. Ako bi imeli atomske elektrarne, bi premogovna industrija prišla takoj v krizo in bi propadli vsi manj rentabilni rudniki.

Večina oblaka, nalivi in nevihte. Najvišja temperatura 82.

Vremenski prerok pravi:

SKORAJ POLOVICO ZA POTREBE ŠOL

Blizu polovico splošnega sklada državnega proračuna v Ohio gre za vzgojne ustanove, pa vendar še niso vse potrebe zadostno krite.

COLUMBUS, O. — Proračun države Ohio za prihodnji dve leti, ki ga je poslanska zbornica odobrila, obsega \$1,808,496,400. Skoraj tretjino te ogromne vsote ali polovico splošnega sklada pojde za kritje potreb javnega šolstva. Proračun je celo za \$461,854 večji, kot ga je guverner DiSalle predložil.

Novi proračun bo stopil v veljavo s 1. julijem. Glavne postavke so razdeljene takole: splošni sklad \$1,071,632,734, državne ceste \$678,874,915, varnost na javnih cestah \$28,359,606, nadziranje nad točenjem alkoholnih pijač \$21,827,305. Ostale vsote so manjše.

Eden od poslancev je razlagal, da pojde nekako polovico splošnega sklada za šolstvo in vzgojo: \$105,444,000 gre za državne univerze, \$430,530,000 pa za podporo okrajnim šolskim odborom v državi.

Nekako 23 odstotkov splošnega sklada gre za ostarele, potrebne otroke, slepe in za delo nesposobne — skupno \$244,796,000, za potrebe duševno bolnih je predvideno skupno \$179,375,000 ali 16,7% celotnega splošnega sklada proračuna.

Afganistanski predsednik vlade na obisku v Moskvi

MOSKVA, ZSSR. — V ponedeljek je prišel na uradni obisk v Moskvo predsednik afganistanske vlade Mohamed Daud. Sprejel ga je sam predsednik sovjetske vlade Hruščev s svojimi najbližjimi sodelavci.

Afganistan je precej velika država, na meji med Sovjetijo, Iranom, Pakistanom in Tibetom. Gospodarsko je še močno zaostala, je pa pomembna zaradi svoje položaja. Za njeno naklonjenost se potegujeta tako Zahod kot Sovjetija. Oba sta ji v preteklih letih dajala večjo gospodarsko pomoč. Sovjetija ima trenutno izgleda v snubljenju Afganistana več uspeha od Zahoda.

Sovjetski pisatelji zborujejo ob prisotnosti tovariša Hruščeva

MOSKVA, ZSSR. — Po petih letih so se sovjetski pisatelji zopet zbrali na kongres v Moskvi. Na prvo sejo jih je prišlo okoli 2.000; med častnimi gosti ni manjkalo tovariša Hruščeva.

Uvodna poročila, ki so jih brali člani predsedstva kongresa so bila vsa na liniji. Ponovno so priporočala, naj se vrnejo v literarne kroge vsi tisti kulturni delavci, ki jim je režim odpustil grehe, ker so se dosti in pošteno spokorili. Mednje spadata na primer Ilja Ehrenburg in Simonov.

Molk je vladal o literarnem pomenu Dudinceva, Pasternak je pa s svojim romanom Doktor Živago še zmeraj med obsojenici, zaprta so mu vrata v pisateljsko družino. Na programu ni bilo morda par posrečenih šal in priroten pripomb na račun režima, ki so jih prisotni pisatelji navadno odobraval z glasnim smehom.

Bodi previden in pazljiv, pa boš izognil marsikateri nesreči!

Iz slov. naselbin

FONTANA, Calif. — Od tod sta odpotovala na obisk proti vzhodu Mr. in Mrs. Anton Susel. Ustavila se bosta najprej v Pueblo, Colo., kjer ima Mr. Susel dva brata, nato pa pojdeta dalje v Cleveland, Ohio, kjer ima Mrs. Susel sestro Mrs. Jennie Wick na 19071 Renwood Ave.

Morsko vodo naj čisti soli atomska sila!

WASHINGTON, D. C. — Že zdaj manjka v nekaterih naših državah sladke vode za industrijsko rabo. Tako pomanjkanje grozi tudi naši ohaški državi v krajih, ki so daleč od jezera Erie.

Naše tajništvo za notranje zadeve je po zakonu obvezano, da se briga za vodo. Zato že dolgo let poskuša najti način, kako bi se dala slana morska voda destilirati na tako cenen način, da ne bi bila dražja od navadne.

Menda so praktično metodo že iznašli, težave delajo samo stroški za izhlapevanje. Sedaj je tajništvo naročilo naši atomski komisiji, naj postavi poseben atomski reaktor, ki bodo njegovo paro uporabljali za destilacijo morske vode. V tehničnem pogledu ne pričakujejo težav, razvedeni pa so, koliko bo taka destilacija vode povzročila stroškov.

Samo \$3,000 za nagrobnik!

NEWARK, N. J. — Robert W. Smith je zapustil okoli \$21.000 premoženja, pa v oporoki določil, da naj porabi \$13.000 za postavitev nagrobnika kot ga ima ta predsednik Združenih držav Garfield in McKinley.

Sodnik je odločil, da to ne bi bilo "primerno" in je odredil za nagrobnik le \$3.000 iz dediščine čaš, da bo tak nagrobnik v dolžni meri spominjal na pokojnika.

Učiteljstvo zadovoljno z novim plačilnim načrtom

CLEVELAND, O. — Po enoletnem študiju je šolski odbor izdelal lestvico za nove učiteljske plače. Po novem bo začetna plača \$4.500, najvišja pa \$9.800. Učiteljska zveza bo o načrtu razpravljala na splošnem sestanku danes, je pa v načelu z njim zadovoljna, v kolikor bi stopil takoj v veljavo.

Hruščev svari vodilne tovariše, naj ga ne posnemajo

MOSKVA, ZSSR. — List "Partijnaja žizn" je v uvodnem članku hudo napadel tovariše, ki so do sedaj vedrili in oblačili v uzbeški in velikoruski republikli. Očita jim, da spravljajo v Uzbekistanu na donosna mesta v administraciji samo svoje sorodnike in prijatelje, da ne poznajo "komunistične skromnosti," da niso poskrbeli, da bi Uzbekistan izpolnil svoj plen v proizvodnji pavle.

Moskovske tovariše je zadel čitek, da niso ne dobri delavci v administraciji ne dobri voditelji industrije, da pa povrhu še zanemarijajo nauke, ki jih je za komuniste napisal Lenin. Skratka; hočejo urediti svoje donosne položaje s tem, da nasajajo v vseh odborih, komisijah in svetih samo svoje zveste pristaše in da hočejo sami sedeti na vseh odločilnih mestih.

Kot se vidi, bi podeželjski komunistični veljaki radi posnemali Hruščeva, pri tem pa dobro živijo. Članek v partijskem glasilu jim je povedal, da se ne spodobijo zanje to, kar dela lahko Hruščev v Moskvi.

V Moskvo poslali našo potujočo knjižnico

NEW YORK, N. Y. — Na naši razstavi v parku Sokolniki v Moskvi bomo tudi pokazali Rusom, kakšne so in kako obratujejo naše potujoče knjižnice. Model naše potujoče knjižnice točno odgovarja eni izmed 1.000, ki delujejo v naši deželi.

Knjižnica bo imela 2.800 knjig, vse seveda v našem jeziku. Med knjigami ne bo na primer Pasternkovega romana "Doktor Živago." Obiskovalci potujoče knjižnice si bodo knjige lahko ogledovali, toda ne bodo jih mogli kupiti.

Mislimo, da bi se jim morala dati prilika za nakupe. Ako zmecemo na milijone denarja za podobne namene v azijskih in afriških deželah, bi jih lahko tudi v Rusiji.

DOBRA MISEL!

"Kako bi razgnali razljučeno množico?" je bil vprašan mlad policijski kandidat.

"Začel bi dobrodelno nabirko," je odgovoril kandidat.

V Beli hiši dvodnevni razgovori o beguncih

Po sklepu Združenih narodov se začne s 1. junijem posebno "begunsko leto," tekom katerega naj se svobodni svet potruži za rešitev vprašanja milijonov političnih beguncev po vsem svetu. — Bela hiša je za danes in jutri sklicala posvetovanje, ki se ga bo udeležilo skupno okoli 200 zastopnikov zvezne vlade, njenih ustanov, Kongresa in raznih dobrodelnih ustanov v deželi, ki se s tem vprašanjem posebej ukvarjajo.

CLEVELAND, O. — Generalna skupščina Združenih narodov je na svoji seji 5. decembra 1958 sklenila, da bodi čas od 1. junija 1959 do 30. maja 1960 begunsko leto. Ima naj namen, da opozori vse narode na težko stanje beguncev, ki jih je še na milijone po vsem svetu, in na njihovo dolžnost, da pomagajo tem nesrečnejšem. Proti sklepu so seveda glasovali komunisti, glasovanje je torej bilo 59 proti 9. V naši deželi se je kmalu potem osnoval poseben odbor, ki si je postavil za nalogo, da organizira kampanjo za begunsko leto. Odbor ima sedež in glavne odbornike v Washingtonu. Stopil je takoj v zvezo z našo administracijo in ji predlagal, naj bo akcija za reševanje begunskega vprašanja skupna, sodelujeta naj naša javnost in naša administracija. Predsednik Eisenhower je takoj pristal na ta predlog. Dogovoril se je z odborom, da naj se organizira naravnost v Beli hiši sestanek vseh interesentov, ki naj jih nabere imenovani odbor, če le mogoče tekom meseca maja.

Sestanek ima namen, da ugotovi dejansko stanje begunskega problema in da skuša najti smernice, kako naj se problem reši.

Še vedno nad dva in četrt milijona

Svet stoji še zmeraj pred dejstvom, da imamo okoli 2.300.000 beguncev in da dotok še ni zastavljen. Se zmeraj čaka okoli 1.000.000 arabskih beguncev na tih, kje jim bo usoda določila končno bivališče. V enakem položaju je milijon kitajskih beguncev, ki se nahajajo v Hong Kongu. Par sto tisoč je beguncev v evropskih državah, ki tudi ne vedo, kam jih bo zanesla bodočnost. Iz Alžirije je od sedaj zbežalo že nad 160.000 domačinov. Malih begunskih skupin po 10 do 50 tisoč je pa cela vrsta. Vsem tem je treba na nek način pomagati. Sedanje podpiranje jim komaj jamči za golo življenje. To ni zadosti, najti jim je treba nove stalne domove in dati možnost, da se z lastnim delom postavijo na svoje noge.

Amerika bo pomagala v bodoče kot je v preteklosti
Amerika je že dosedaj naredila

la dosti v korist beguncem. Po zadnji svetovni vojni se je vsečilo v našo deželo nad 700.000 ljudi, več kot polovica od njih so bili begunci. Poleg tega smo izdatno podpirali IRO in organizacije, ki so ji sledile, z denarjem in hrano, zasebniki pa z obleko. Treba bo še povečati napore. Naša administracija se misli na primer udeleževati na treh področjih: želi močno povečati dobave hrane iz zalog deželnih pridelkov, ki nimamo zanje prave uporabe; želi spremeniti zakonodajo v tem smislu, da bi begunci postali posebna kategorija imigrantov, ki dobi avtomatično izračunljivo kvoto, tako, da ne bo treba delati od časa do časa posebnih begunskih zakonov; končno je pripravljen, da skupaj z zasebnimi organizacijami financira preselitev beguncev na stalna bivališča in jim pomaga prve dni v njihovih novih domovinih. Administracija upa, da bo našla na Kapitolu razumevanje za vse te načrte. Upanje je upravičeno, kajti že do sedaj je nekaj senatorjev in kongresnikov prijavilo ali pa tudi že predložilo zakonske osnutke v prid rešitvi begunskega vprašanja.

Da sam predsednik Eisenhower smatra zadevo kot važno, se vidi ne samo po tem, da se bo sestanek vršil v Beli hiši, ampak tudi po tem, da je za predsednika sestanka in svojega zastopnika imenoval državnega podtajnika Hendersona in da je na programu sestanka tudi govor podpredsednika Nixona.

Da je sedanji sestanek samo uvod v kampanjo in da kampanja sama ne bo hitro zaspala, to dokazujejo sponzorji celega gibanja. So namreč voditelji dobrodelnih ustanov vseh ver, posebno katoliške, protestantske in judovske. Največ iniciativnosti so do sedaj pokazali zastopniki judovskih organizacij.

Da bo kampanja tudi uspešna, zato govori novica, da je sam kongresnik Walter zanj. Walter je predsednik pristojnega odbora v predstavnem domu in je bil dosedaj še zmeraj odločen faktor pri vsakem begunskem zakonu. Ako se bo on potegnil za begunce, jim bo zakon ugoden. Ni pa s tem rečeno, da se bo Walter ravnal po nasvetu interesentov. Mož je prilično svoje-

Iz Clevelanda in okolice

Slovan na TV — Moški pevski zbor Slovan bo v nedeljo ob enih pop. nastopil v Jankovičevem programu na TV, channel 5.

Seja — Društvo sv. Jožefa št. 169 ESKJ ima nocoj ob običajnem času sejo. Vsi vabljeni!

Podružnica št. 3 SMZ ima v nedeljo ob 1:30 sejo v Slov. domu na Holmes Ave. Na seji bodo izvoljeni delegatji za konvencijo. Vsi vabljeni. Prihodnja seja bo šele v septembru!

Zadušnica — Jutri ob 8:15 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Josepha Zele ob 6. obletnici smrti.

Na obisk v domovino — V Slovenijo odpotujejo danes z ladjo Queen Mary: — Mrs. Frank Arnsek, Mrs. Victoria Arnsek, Mrs. Mary Reposh, Miss Frances Reposh, Mrs. Frances Harvatin, Mrs. Josephine Atelsek, Mrs. Frances Mraz, Mr. Frank Remshak, Mrs. Frank Remshak, Mr. J. L. Stucin, Mr. Joseph Hudoklin, Mrs. Anna Hudoklin, Mrs. Maria Jarc in Mrs. Karolina Leskovsek. — Izlet je organizirala pot. pisarna August Kollander, ki je potnike pospremila do New Yorka, Srečno pot in zdrav povratek!

NAJNOVEJŠE VESTI

CLEVELAND, O. — Včeraj popoldne ob 3:30 je bilo v mestu 91 stopinj F. vročine, za ta čas največ, kakor daleč sežejo vremenski zapiski. Vročina je kriva smrti 61 let s'arega W. Tippita, ki je umrl pri delu.

ZENEVA, Sv. — Sovjetski zunanji minister je predložil zahtevnim silam razgovore o štirih točkah: o novi ureditvi položaja Zah. Berlina, o nenapadalnem paketu, o ustanovitvi posebne komisije iz zastopnikov obeh Nemčiji, ki naj razpravlja o zedinjenju Nemčije, ter o ustanovitvi posebne komisije v srednji Evropi z omejenimi oboroženimi silami in orožjem. Vse štiri točke predstavljajo tudi del zahodnega predloga.

CLEVELAND, O. — Cecil W. Hanner, 29 let stari kuhar, je priznal, da je zadavil Mrs. Mary K. Jardine, 42 let staro učiteljico, ločeno mater dveh otrok, potem ko sta skupaj preživela večer obiskujoč razne gostilne. Njeno golo truplo je bilo najdeno v Hunting Valley v nekem jarku pokrito s smrekovimi vejami.

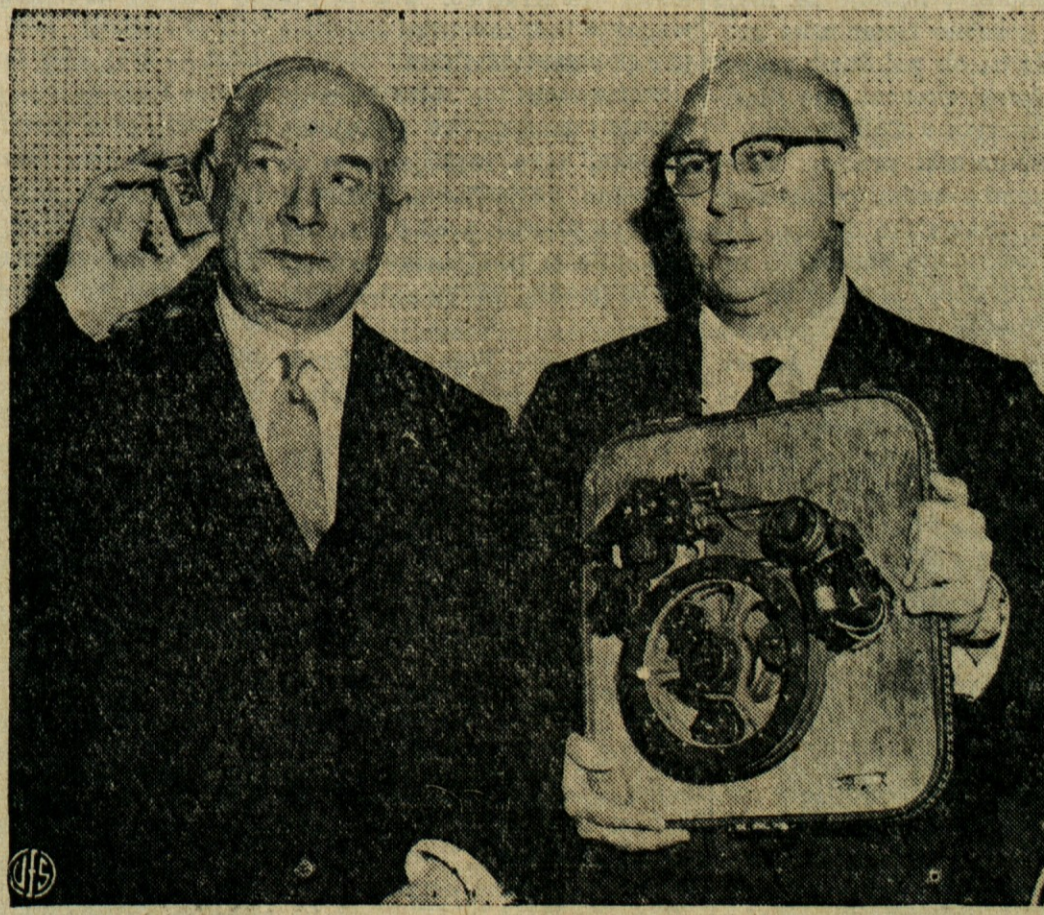
WASHINGTON, D. C. — Vodstvo AFL-CIO je izjavilo, da ne bo podpiralo Kennedyevega delavskega zakona, kot je bil sprejet v senatu.

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Eisenhower je podelil J. F. Dullesu najvišje civilno odlikovanje — medaljo svobode in priznanje za njegove zasluge za narod.

CINCINNATI, O. — Frank L. Sorenz, "leteči ropar," je bil obsojen na 25 let zapora.

V Kaliforniji je ogenj samo v enem letu uničil 306.000 akrov gozda in napravil s tem za preko \$4.000.000 škode.

glaven, tudi s tem je treba računati.

MAJHEN SVET! — Gen. David Sarnoff, načelnik RCA, (na levi), preskuša radio, ki ni večji od običajnega vžigalnika za cigarete, John L. Burns, predsednik RCA, pa drži TV rekorder, ki bo iz umetne lune posnel slike vesolja.

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

No. 100 Thurs., May 21, 1959

živi toliko milijonov Japoncev na tako malem prostoru. Vendar se Kishi ne da upogniti.

Za rdečo Kitajsko je to huda ovira. Radi japonskega stališča ne more razviti svoje napadalnosti po vzhodni Aziji, kajti japonski ugled raste v vseh azijskih državah, akoravno ga še precej motijo spomini na brezobzirno ponašanje japonskih okupacijskih čet tekom zadnje svetovne vojne.

Za Ameriko je japonska zunanja politika neprecenljive vrednosti. Omogoča nam, da lažje držimo naše pozicije v vzhodni Aziji. Pri vsem tem pa ne dajemo Japonski niti približno toliko "odškodnine" za njeno zvestobo, kot jo moramo na primer plačevati v Evropi, južni Aziji ali Latinski Ameriki.

Prijateljstvo z Japonsko nam zelo veliko pomaga ravno v teh mesecih. Onemogoča tovarišema Maou in Hruščevu, da organizirata nov pritisk na Ameriko tudi v Aziji, da bi na ta način komunisti lahko še bolj rogovili okoli Berlina in v arabskem svetu. "Mišlimo, da bi se lahko tudi kaka evropska država šla učiti v Tokio, kako je treba delati pametno in koristno politiko.

BESEDA IZ NARODA

Spominska proslava

Cleveland, O. — Te dni mineva 14 let od onih težkih in strašnih dni, ko je komunistična roka napravila konec bratomorne vojne v Sloveniji, ki je nastala po krivdi komunistov, ki so v najtežji dobi okupacije pod krinko "borbe za osvoboditev" pričeli z revolucijo in pobili ter morili ljudi kar vseprek.

Komunisti se niso prav nič borili proti okupatorjem, ampak so z njimi celo na tistem sodelovali; z italijanskim in nemškim orožjem so komunisti pod krinko "Osvobodilne fronte" začeli izvajati svojo "osvoboditev" in svoj namen: pomoriti in pobiti vse svoje nasprotnike in tiste, ki so se jim zdeli nevarni.

V teh težkih razmerah so nastale Vaške straže in kasneje Slovensko domobranstvo z namenom braniti življenja ljudi, njihovo imetje in domove. V dobi okupacije je tako nastala na slovenski zemlji bratomorna vojna, ki so jo začeli, izzvali in zakrivali edino komuniste in ki so jo pred 14 leti tudi končali z zadnjim, največjim zločinom: pobili in postrelili so nad deset tisoč slovenskih domobrancev, moških in fantov, ki so odklanjali komunistično nasilje in revolucijo, ki so branili slovenske domove in življenja in ki so bili premagani šele potem, ko so jih po končani vojni Angleži sprejeli v svojo zaščito, jih nato razorožili in jih s prevezo in lažjo potem v zaklenjenih vagonih vrnilo in izročili v roke komunistom.

Sestrane, mučene in zvezanec so jih nato komunisti streljali ponoči, dokler ni zadnji padel v kočerske jame, ki so sprejele nad deset tisoč moških in fantov. Ti so darovali svoja mlada življenja za pravo svobodo slovenskega naroda in njegovo boljše bodočnost.

In teh moških in fantov ter vseh onih Slovencev, ki so v letih 1941-1945 darovali svoja življenja za Boga in domovino, se bomo spomnili v nedeljo 24. maja 1959 s posebno Spominsko proslavo, ki bo ob pol štirih popoldne v šolski dvorani fare Marije Vnebovzete v Collinwoodu.

Pri Spominski proslavi sodeluje s tremi pesnimi pevski zbori Korotan, dramsko društvo Liliya pa pripravljajo zborovski recitacijo "Našim stražarjem" iz zbirke pesmi našega pesnika Marjana Jakopiča ter kratek prizor iz tistih težkih dni: "Ob prelomu," ki ga je napisal Stane Pleško iz Toronta. Na sporedu bo tudi predvajanje kratkega dokumentarnega filma "Jelendol," ki prikazuje grozote komunističnih "osvobodilcev." Glavni govornik pri proslavi bo p. g. France Grum iz Rochestra, glavni predsednik ZSPB.

Dohodki te proslave so namenjeni za podporo domobranskih invalidov, ki še živijo v evropskih begunskih taboriščih in so hvalenja za vsako malenkostno podporo. Z veliko udeležbo pri nedeljski Spominski proslavi se bomo spomnili tudi teh naših bratov-invalidov.

Se enkrat Vas vabimo, da se

udeležite Spominske proslave v nedeljo, 24. maja 1959, ob pol štirih popoldne v šolski dvorani fare Marije Vnebovzete v Collinwoodu.

Clevelandski odsek Zveze slovenskih protikomunističnih borcev.

Seja in piknik

Nocoj bo važna seja Društva sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. v navadnih prostorih. Ravno smo končali zimsko sezono s keglanjem in zaključili z lepim banketom v sredo zvečer 6. maja v Slovenskem domu na Holmes Ave. Okusno večerjo so nam priredile naše izurjene kuharice Mrs. Sustarsic, Mrs. Camloh in Mrs. Malovrh. Vsega je bilo dosti na razpolago ravno tako kot na svatbi. Postrežba je bila izvrstna in smo se zabavali v pozno noč.

Moja dolžnost je, da se iskreno zahvalim vsem tistim, kateri so imeli kaj opraviti pri tem.

Čas zelo hitro teče in kar na enkrat bo 7. junija, ko priredi Društvo sv. Jožefa št. 169 otvoritveni piknik na svojih prostorih na White Rd. Zato si zapišite ta dan na koledar in pridite na piknik in tudi pripeljite svoje prijatelje in znance, seveda tudi vaše malčke, ker bo zabava za vse stare in mlade.

Odbor je pridno na delu, da bo lahko vsem postregel. Zboljšujejo se tudi naši prostori in če ima kateri kaj časa zvečer po delu, lahko pride pomagat, ker tam se najde zmeraj delo in zabava. Če nimate prevoza, pokličite mene in bom poskrbel, da pridete tja in nazaj! Vsi ste dobrodošli! Kličite KE 1-7131.

S pozdravom

Joseph Ferra, tajnik.

Praznovanje Marije Pomagaj v šentviški fari

Cleveland, O. — V nedeljo, 24. maja, je praznik Marije Pomagaj, ki jo Slovenci kličemo svojo Mater in Kraljico. Marija Pomagaj je tudi zavetnica Marijine Legije v šentviški fari.

V domovini je bilo češčenje Marije Pomagaj, ki stoluje na Brezjah, tako razširjeno in je še vedno, da je Sveta Stolica v Rimu ta praznik pred dvema leti uzakonila za ljubljansko škofijo, kar je izredna odlika za vse Slovence.

Zupnija sv. Vida bo Marijo Pomagaj praznovala na posebno lep način:

V soboto, 23. maja, bo ob 8:30 zjutraj sv. maša v čast Marije Pomagaj. Kdor le more naj se to sveto daritve udeleži, preden vsi člani Marijine Legije (pomozni in aktivni).

V nedeljo, 24. maja, ob 7:30 zvečer bodo slovesne šmarnice z govorom posvečenim Mariji Pomagaj. Govoril bo prevzvišeni škof dr. Gregorij Rožman. Cerkevni pevski zbor "Lira" bo poskrbel za slovesno petje.

Tako bo v soboto in v nedeljo Marija Pomagaj, Mati in Kraljica Slovencev, praznovala v naši fari svoj god. Pridimo k gornji-

ma pobožnostima in ji vdano in iskreno voščimo!

Praznik Marije Pomagaj — prvo romanje v Lemontu

Lemont, Ill. — V nedeljo, 24. maja, je god Marije Pomagaj. Na Ameriških Brezjah bo prvo letošnje romanje. Pred 11. uro popoldne bodo zapeli Marijini zvonovi. Prijazno bodo klicali in vabili pred tron naše ljube Matere Marije Pomagaj, kjer se bo oglasila pesem:

"Veslimo se, kristjani, danes pri Mariji zbrani, ker smo prišli mi zdaj veseli vsi k svoji ljubi Materi. Le pomagaj nam, o Marija z Jezusom!

Ob 11. uri popoldne bo sv. maša pred Marijinim oltarjem v cerkvi, med sv. mašo romarska pridiga. Romarje vabimo, da med sv. mašo prejmejo tudi sv. obhajilo. Zdjaj bo to lahko, ker je dovoljeno, da lahko tri ure prejeste. Torej lahko še jeste malo pred deveto uro 8:45, ker sv. obhajilo se bo delilo okrog 11:45 popoldne. Med sv. mašo in pred sv. mašo bo prilika za sv. spoved. Med sv. mašo bodo donele pred Marijin tron prelepe naše Marijine pesmi. Romarji, otroci Marijini, pridite k svoji Materi! Popoldne ob 2:30 bo šmarnica ali majniška pobožnost s petimi litanijami.

Verniki, ki pridete popoldne v Lemont, glejte, da ne boste zamudili litanij in blagoslova.

V Romarskem domu bo pripravljeno tudi kosilo, toda zelo lepo prosimo: Kdor hoče, da bo postrežen, naj to naznani, da vemo, koliko pripraviti. Iz Chicaga in iz Jolietia lahko tudi telefonično naročite kosilo, toda ne v nedeljo zjutraj, temveč že v soboto. Po telefonu vprašajte za: Franciscan Fathers Lemont.

Ta mesec smo obhajali dan naših telesnih mater, v nedeljo pa pridimo k svoji nebeški Materi, da ji čestitamo za god!

Voditelj romanj.

Zlet in romanje

Cleveland, O. — V svoji majski številki oznanjajo OZARE, da bodo priredile letošnje poletje dva zleta. Enodnevi zlet s privatnimi avtomobili bo eno nedeljo v Dearborn pri Detroitu v slavni Fordov muzej na prostem — Greenfield Village in Rotundo, ki kaže v prihodnjih tednih Alasko. Večji zlet in obenem romanje bo v Auriesville, N. Y. Trajal bo dva dneva (sobota in nedelja) 25. in 26. julija. Vožnja (bus), prenočišče in hrana \$26. Med potjo bo postanek v čudoviti soteski reke Genesee v Letsworth parku. To sotesko imenujejo canyon vzhoda. Tu bo prilika za kopanje. Končni cilj je najbolj svet prostor v USA — kraj, kjer so bili od Indijancev mučeni trije jezuitski misijonarji, prvi ameriški Svetniki — Auriesville. Ozare sicer pri- našajo krašno sliko kraja, pozveto iz zrakoplova, vendar vso lepoto in svetost kraja lahko doživiš samo, če si osebno tam. Zletnika ali romarja prevzame ogromno okroglo poslopje cerkve z 72 vrati (vhodi). Kakor rimsko kolisej. Svetišče je v sredini cerkve in oltarji stesani iz hlodov kakor bi jih Indijanci zgradili. Cerkev lahko zajame 10,000 ljudi. Zgodovinski park ni samo lep, ampak to je tudi svet prostor mučeništva. Romar kar čuti, da stoji na zemlji, ki je dejansko bila kri mučenec. V Auriesville greš zletnik, domov se vračaš romar, močno potrjen v sveti veri.

Prijave za zlet sprejema Rudi Knez, 13810 Eaglesmere Ave., Cleveland 10. Tel.: LI 1-4256. Pojde samo en bus. Kdor se želi udeležiti, naj se čimprej prijavi. Rev. Jožef Godina.

H koncertu "Slavčka"

Prvi samostojni javni nastop "Pevskega društva Slavček" smo prenekatere pričakovali z zanimanjem in radovednostjo. Dosedanje sodelovanje pri raznih prireditvah je kazalo na uspeh.

V nedeljo popoldne je bilo kar lepo vreme, čeprav malo hladno. Kljub vsemu je bila velika novost šentviška dvorana za letni čas nenavadno dobro zasedena. "Slavčki" so se tudi v tem pogledu izkazali, saj so že pred nedeljo prodali baje blizu 500 vstopnic. Priznati jim je treba, da so bili vstrajni in vneti, da bi njihov prvi nastop tudi v tem pogledu uspel.

Ko se je razgrnila zavesa na odru, smo videli na njem blizu 60 pevki in pevcev v starosti od nekako 12 pa do 22 let. Pevke kot tudi pevci so bili v enotnih oblekah, dekleta v belih bluzah in temnih krilih s temnimi trakovi pod vratom, fantje v belih srajcah s temnimi trakovi na vratu in v modrih hlačah. Pogled na odru razvrščeno slovensko mladino je bil prijeten, veselje in ponos vzbujajoč. Očer je bil spredaj okrašen z blagovijami v cvetličnih loncih, na zadnji zavesi pa je bil obešen

PO SVETU

Vseučiliški profesor in zdravnik dr. Mijadžić je izjavil, da je rak na pljučih vsaj na Japonskem izvečine prej posledica nečiste- ga zraka kakor kajenja. To je ugotovil, potem ko je v 10 letih proučil 38 tisoč primerov te bolezni.

Profesor Piccard, znani francoski raziskovalec mirskih globlin, je prodal ameriški mornarici svojo potapljaško ladjo Trst, ki so jo zgradili v tržaških ladjedelnih. Amerikanci nameravajo ladjo preurediti v orožje proti podmornicam.

V neki newyorški restavraciji so pred kratkimi uvedli tole zanimivost: pod mizami so mehke blazine, da si lahko ženske po kosilu sezujejo čevlje.

Prof. Nesmejanov je na zadnjem zborovanju ruskih kemikov izjavil, da bo človek še pred 1. 1965 prišel na mesec in na najbližje planete ter jih raziskal.

Angleški znanstvenik dr. Martin je pred dnevi sporočil, da se gladina vseh morij na svetu dviga, ker se na Arktiki taja led. Ob južnih angleških obalah se bo morska gladina v prihodnjih 100 letih zvišala za okrog 15 cm in zato bo treba zgraditi obrambne nasipe.

Zahodnonemški katoličani so se izkazali

Katoličani v Zahodni Nemčiji so tekom letošnjega posta zbrali za potrebne in trpeče po svetu skupno nad \$8,000,000, kar je nemara celo več od tega, kar smo dali ameriški katoličani letos v te namene.

Nemški škofje so svoje vernike pozvali, naj ne dajejo samo miloščno, ampak naj doprinešajo "resne žrtve" za trpeče po vsem svetu.

Sredstva, ki so jih zbrali nemški katoličani bodo uporabili za izvedbo dobrodelnih načrtov v Afriki, Indiji, na Koreji, Japonskem in na otoku Madagaskarju v Indijskem oceanu ob afriški obali.

Nemški škofje izjavljajo, da je to šele začetek in da upajo, da bodo lahko v bodoče zbrali v te namene še več.

Kulturna kronika

nekak' društven grb, na zaveso pripeti trakovi pa so nakazovali obrise gora.

Spored je sestavil in koncert pripravljal Miodrag Savernik.

Koncert je otvoril mešani zbor s A. Foersterjevo "Ljubezen do domovine," ki sta ji sledili J. Zircnikovi "Pridi Gorenjc" in "Fantje marširajo." Podajanje je bilo močno dognato, zbor discipliniran. Ženski glasovi, posebnopoprani so bili ubranejši in polnejši od moških, ki se jim pozna mladost pevcev.

Omenjenim trem uvodnim so sledile še Žirovnikove "Na planincih lušno biti," "Polka v vkazana" in "Zena gre v gosti." Vse so bile navdušeno sprejete, pa tudi res lepo izvajane.

Sekstet Alojz Zupan, Gabriel Žakelj, Janez Žakelj, Marjan Ovsenik, Lojze Lončar in Matija Lončar je zapel narodni "Regiment po cesti gre" in "Zdravica" v Zormanovi priredbi. Pevci so se potrudili in zapeli kot fantje na vasi, čeprav še njihovim glasovom manjka izrazitosti in polnosti. Zvene še vedno bolj deško kot fantovsko. V podajanju so dosti gotovi.

Moški zbor je lepo podal Ipavčovo "Slovenec sem."

Prvi del koncerta je zaključil mešani zbor z Žirovnikovo "Jaz pa pojdem na Gorenjsko" in s Hubadovo "Škrjanček poje, zvr-goli." Zadnja je vnela poslušalstvo v taki meri, da jo je zbor ponovil.

V drugem delu sporeda je ob začetku zapel mešani zbor koroško narodno "Gor čez jezero" v Bajukovi priredbi, njej so sledile Sattnerjeva "Tudi Oger po-je," Vodopivčeva "Boter polj" in Žirovnikova "Glejte že sonce za-haja."

Jaroška Novak je zapela solo "En šuštar me je vprašal." Ima prijeten, toda še nekam šibek glas. V dvorani, kot je šentviška, se skoraj izgubi. Nastop ima prikupen.

V naslednji točki so nastopile Jaroška Novak, Anita Petelinček in Breda Osenar z Nedvedovo "Kje prijazne ste višave." Zapele so pogumno in poslušalci so jih navdušeno pozdravili. Pese-m so ponovile.

Koncert je zaključil mešani zbor z Žirovnikovo "Prišla bo pomlad zelena," Adamičeva "Od orglarja" in Foersterjevo "Planinar." Tem je dodal še "Priš-la je miška iz mišnice."

Celoten spored koncerta je bil dobro pripravljen. Pevke in pevci so bili gotovi in disciplinirani, sledili so pazljivo vsem navodilom svojega vodje.

Mislím, da lahko zapišem, da so se "Slavčki" izkazali preko pričakovanja dobro. Brez dvoma gre glavna zasluga za to pe-vovodji Miodragu Saverniku.

Zboru in pevovodji k lepemu uspehu prisrčne čestitke z željo, da bi zbor rastel in napredoval ter gojil in ohranjal med nami lepoto slovenske pesmi še dolgo živu.

Kulturni drobiž

Prihodnje leto bodo Poljski proglasili za "Chopinovo" leto, katerem bodo obhajali 150-letni-co rojstva Friderika Chopina, svetovno znanega skladatelja. Priredili bodo med drugim velik mednarodni nastop pianistov s tekmovalcem.

"Za bodočnost ruskega naroda bo imel večji pomen Dr. Živago kot raketa, ki so jo izstrelili v vesoljstvo," je izjavil v ne-kem intervjuju znani francoski pisatelj Francois Mauriac. "Dr. Ži-vago se je porodil iz hlepenja po svobodi in človečnosti, Lunik pa iz hlepenja po moči in vladanju."

Dunajski Burgtheater, eno sve-tovno znanih gledališč, naj bi pripravljali za bližnjo bodočnost, da oder delo Josipa Tavčarja, bodo lahko v bodoče zbrali v te namene še več.

Japonska ostane naš zanesljiv zaveznik

Zadnje občinske volitve na Japonskem so dokazale, da živa konservativna stranka še zmeraj zaupanje podedelja. Stranki pripada večina novoizvoljenih županov in guvernerjev, ki so bili v več slučajih izvoljenih s tridesetinsko večino. Stranka ni imela na deželi posebnih težav tekom volivnega boja, hujša je bila volivna borba po mestih, kjer levičarji obvladujejo mlado inteligenco in delavske vrste. Levičarjev sicer ni veliko, toda so zelo glasni in skušajo na vsak način prepreviti svoje nasprotnike v javnosti. Tako dobimo velikokrat vtis, da je Japonska politično precej razrvana dežela, ki se ne more odločiti za jasno linijo v zunanji politiki.

V resnici je pa položaj drugačen. Voditelj konservativne stranke in ministrski predsednik Kishi nič ne omahuje, ve, kje ležijo koristi in interesi njegove domovine. Oprt na rezultate zadnjih volitev je glado odbil pritisk tovariša Hruščeva, ki je hotel, da se Japonska bolj nasloni na komunistični svet. Rekel mu je kar naravnost, naj se komunisti brigajo za svoje posle, Japonsko pa naj pustijo pri miru.

Odgovor tovarišu Hruščevu je bil skoraj bolj namenjen Peipingu. Kitajski tovariši se že čela leta trudijo, da bi prišli do vpliva v japonski prestolici. Pri izbiri sredstev za do-sego svojega cilja niso ravno tankovestni. Kadar je Japon-ska slučajno v zadregi, takoj pritisejše nanjo. Kadar se ja-ponskim komunistom, ki jih pa ni veliko, ponudi prilika, ta-koj začno s podtalnim rovarjenjem, organizacijo štrajkov, demonstracij itd. Na drugi strani ponujajo Kitajci velike gospodarske ugodnosti, ako bi se Kishi odločil za živahnejši trgovski promet s Kitajsko. To pomeni hudo skušnjava za japonsko gospodarstvo, ki je zmeraj v skrbeh, kako naj pre-

Msgr. Oman, veliki rodoljub in domoljub -- 80-letnik!

Msgr. John J. Oman si je tekom svojega življenja pridobil s svojim delom kot duhovnik, — kljub letom še vedno župnikuje pri Sv. Lovrencu, — kot društvenik, kot socialno čuteči človek in ne nazadnje — kot zaveden slovenski rodoljub med ameriški Slovenci ugled in spoštovanje kot malokdo.

Na straneh "Ameriške Domovine" je skozi dolga leta vsak petek v "Newburških novicah" čitatelje vodil, svaril, pa tudi zabaval.

V priznanje in zahvalo za vse njegovo mnogovrstno vneto delovanje mu "Ameriška Domovina" posveča danes k njegovi 80-letnici posebej te strani, mu iskreno čestita in želi, da bi še dolgo let ostal med nami, vodil, svaril in nas v nemal v ljubezni do naše rodne domovine, prekrasne Slovenije, in vsega dobrega, kar smo iz nje prinesli v novi svet!

POMEMBEN ROJSTNI DAN

Kaj je nekdo, ve samo Bog. Moje bivanje je bilo dolgo in prijetno. Najbolj sem hvaležen za čudovito skušnjo prvega leta mojega duhovništva. Kmalu sem spoznal, da je delal č. g. Oman dvakrat trše kot kdorkoli drugi v župniji. Nadziranje črede, tako široko raztresene po Brooklynu, West Side, Garfield Heights, Maple Heights in Randall (Warrensville), skrb za verski pouk, odziv na nenadne klice in drugo je bilo delo za celega moža.

Č. g. Oman je postal župnik pri Sv. Lovrencu l. 1915 in se je skozi vseh 45 let kot voditelj popolnoma posvetil duhovni skrbi za svoje farane. Zgodovina fare sv. Lovrenca je v pravem smislu zgodovina njegovega življenja. On ima močan čut za dolžnost in odgovornost. Verjetno ne govori nobena stvar glasneje kot njegovo čisto oznanilo faranom: "Župni urad pri Sv. Lovrencu je vedno odprt. Zato smo tukaj, da postrežemo faranom po svoji najboljši moči!"

Pokojni g. Ivan Zorman, dolgoletni organist pri Sv. Lovrencu in monsignorjev ožji prijatelj, je nekoč odlično povedal: "Č. g. Oman je proizvod dveh svetov. Od svojih slovenskih staršev je podedoval najboljše poteze starega sveta: poštenost, delavnost, gostoljubnost, ljubezen do glasbe in vsega lepega v splošnem; med tem ko se je od svoje rodne Amerike oklenil odličnih lastnosti svobodnega tekmovanja, iznajdljivosti, zaupanja v samega sebe in duha demokratičnih ustanov. Te krašne poteze so čudovito združene v č. g. Omanu!"

Msgr. Oman je v taki meri del življenja fare sv. Lovrenca in v nekem smislu del življenja vseh slovenskih fara v Clevelandu, ki so prejele od njega toliko dragocenih duhovnih darov, da mu vsi dolgujemo globoko hvaležnost. Čutimo, da predstavljamo vse te ljudi, ko mu izražamo go-reče čestitke in se Bogu zahvaljujemo za msgr. Omana 80 častljivih let.

MSGR. J. J. OMAN - GLAVNI PREDSEDNIK LIGE

Msgr. John J. Oman je že nekaj let sem glavni predsednik Lige katoliških slovenskih Amerikancev. On je bil predsednik Katoliškega dne in zborovanja pri slovenskih frančiškanih v Lemontu, Ill., ki je sklenilo ustanovitev Lige KSA, on je predložil ime, ki ga nosi Liga od začetka do današnjih dni, on je bil eden glavnih delavcev za njeno osnivanje.

Odkar Liga deluje med ameriški Slovenci, je msgr. J. Oman med prvimi, najodgovornejšimi njenimi nosilci. Na prvem običnem zboru je bil izvoljen za predsednika širšega odbora, ko pa je msgr. Matija Butala odložil glavno predsedstvo, ga je on sprejel in bil tedaj in na vseh kasnejših običnih zborih vedno soglasno izvoljen za njenega glavnega predsednika. Vselej je sprejel to breme slovenske dobrotelčnosti za tiste, ki so trpeli v zadnji vojni, revoluciji, okupaciji in kasneje na svojih potih kot begunci v pregnanstvu po svetu.

Vse zbiralne akcije za žrtve, vsaka naša podjetnost za pomoč, vse, kar se je na tem področju napravilo po vojni med nami, nosi njegov podpis. On je vselej in poyssod zraven vedno poln predlogov, pobud in nasvetov, kako naj organizacija najbolje opravi svojo vzvišeno in plemenito nalogo; popreje ko je bilo treba potovati v Joliet, Ill., prav tako, kot kasneje, ko se glavni odborniki, zbirajo ob njem v Clevelandu.

Vsi vemo, da ni slovenske katoliške prireditve, ki je kakorkoli v zvezi z Ligo, da je ne bi msgr. Oman priporočil ustno in pismeno, če ne drugače, pa vsaj v svojih Newburških novicah v Ameriški Domovini. Povsod priporoča Ligo in se zavzema zanjo, kot duhovnik med duhovniki, kot Slovenec med slovenski društvi, pri sejah in sestankih in pri zborovanjih. Msgr. Oman je delal za Ligo in ona je ob njem rastle in napredovala, z njim je dosegala lepe uspehe, ki bi jih brez njegovega sodelovanja in pomoči ne mogla.

Njegovega 80. rojstnega dne se v molitvi spominjajo vsi, ki ga poznajo in ki ga ljubijo, prav posebno pa njegov nekdanji pomočnik.

Father L. Baznik.

Še zmiraj ena tretjina!

Naša dežela je izrazito industrijska, vendar je malo znano dejstvo, da se nad 35 odstotkov vsega prebivalstva preživlja ali s delom na farmah ali pa v podjetjih, ki farmarske pridelke predelujejo, ali pa v podjetjih, ki farmarje — oskrbujejo.

Ko msgr. Oman praznuje častljivo obletnico osemdesetih let življenja, naj jo slavi tudi zavestjo, da so med najbolj iskreno hvaležnimi njegovimi duhovnimi otroci tudi tisoči in tisoči "novih," ki sedaj žive, delajo in si bodočnost grade po širni Ameriki. Ti so na prav poseben način in v posebni meri "njegovih," ker jih je njegova pomoč v posebni meri neposredno zadel in jim je njegov vzvišen zgled ponosnega Slovenceva v adoptirani domovini v prav posebni meri dragoceno vodilo in cilj, ki ga skušajo doseči v svojem lastnem življenju in v življenju svojih otrok.

Monsignorjeva osebnost nam je zgled, življenjska pot pa zgoda, ki je nič boljše ni treba za vnanje srca in vžiganje dobrih sklepov. To je zgodba Šimnove družine, ki se je utrjala iz nedrji naše slikovite Gorenjske in se iz nje presadila v Minnesoto. Zgodba Šimnovih, ki so "na rokah" ustvarili novo domaćijo v Ameriki. Zgodba Šimnovega Žana, ki je trdo delal, da si je zaslužil prve denarje za šolo, vse šolske hlače trgal po ameriških šolskih klopek, pa je iz vseh teh ameriških šol izšel kot kremen-fant, kristalen slovenski značaj, ponosom in navdušen slovenski duhovnik.

Zgodba o Father Omanu, ki je slovenske ovce po Ameriki pasel, z neskončno potrpežljivostjo in ljubeznijo kozle k Bogu naravnaval, pa še neprestano pisal, cerkev in domove gradil, društva ustanavljal, za lepo pesem skrbel in sam prepeval, vsako slovensko reč pospeševal in podpiral, če je imela le količkaj pogojev biti dobra, da bi mogla širiti krščansko krepost in prispevati k lepoti slovenskega imena.

Zgodba o župniku Omanu, ki je nastopal kot pokrovitelj Slovencev in jih učil, kako se morejo morda ušteviti v razmere adoptirane domovine, biti tu koristni in srečni, ne da bi opustili le trohico tistega svojega, kar je v njih, ker so slovenske matere sinovi in hčere.

Zgodba o mojsterskem vzgojitelju in voditelju, ki je znal kot nihče od njem, združevati sam v sebi slovensko izročilo z novimi razmerami, da se je oboje dopolnjevalo v lepo soglasje, a slovenstvo njegovo le še bolj blestelo, kot bi morda moglo kje doma pod Triglavom.

Zgodba o slovenskem voditelju Omanu, ki je neprestano vzdrževal živ stik z rojstno domovino in potoval tja, da si je neposredno osvežil sliko Slovenije in jo prenašal sem v naselbino, zlasti, da je reševal tiste, ki so bledele in omahovali pod težo prahu tujega, materijalističnega mišljenja — zgodba o prvem kanoniku ljubljanske škofije v Ameriki.

In končno zgodba o Right Reverend Monsignoru John J. Omanu, prelatsu Sv. Očeta, ki je v najhujši nesreči našega naroda z župniki, duhovniki in zvestimi, požrtvovalnimi verniki osnoval vsenarodno dobrotelnost in jo vodil, da je mogla sodelovati pri reševanju deset in deset tisočev slovenskih eksistenc iz puščave taborišč v delavnice po svobodnem svetu. In reden do-datek te zgodbe: Takrat smo tudi mi mogli v Ameriko, takrat sta mogla priti tudi naša mama in oče, zato smo sedaj tu. Gospod prelat pa žele, da ljubimo Boga in Marijo, da smo zvesti državljanji in ponosni Slovenci.

Tak je monsignor med nami, v spominih in razgovorih mater in očetov, deklet in fantov. Tako ga slikajo in obračajo njegovo zgodo pred široko odprtimi in

Msgr. John J. Oman

svetlo živimi očmi malčkov, ki se pode okoli novih ognjišč. Ob osemdesetletnici ta velik venec očij žari v pramen hvaležnosti in iz src na vsa usta poje ta zbor "novih" iz vseh kotov Amerike zahvalno pesem in voščilo. Bog Vas živi Father John!

Mr. Miha Krek.

Louis Veuillot:

Legenda o zaspanem menihu

V samostanu Božja Vrata je življal menih, ki je hudo trpel zaradi nepremagljive zaspanosti. Za nobeno ceno na svetu se ni mogel prebuditi ob enajstih zvečer, da bi šel molit jutranjice.

Toda narava, ki ga je bila obremenila s toliko zaspanostjo, mu je naklonila tudi veliko spretnost in iznajdljivost. Brez posebnih šol in brez večjega znanja računstva je sestavil po natančnem premisleku in z veliko potrpežljivostjo imenitno uro. Izprva je vdela vanjo namesto enega zvončka, ki naj bi ga budil, kar celo vrsto hreščočih zvoncev. A ker so se pokazali tudi ti za nezadostne, je postavil na stebriček, ki se je dvigal nad uro za okrasek, še umetna kosa, petelina ter bobnarja in ob določenem času so začeli razgrajati vsi ti hkrati.

Nekaj noči je šlo prav dobro. Toda ni minilo dolgo in ko je pokazala ura enajst, so zvonci vresčali, kos je žvižgal, petelin kikirikal in bobnar razbijal po svojem bobnu ... menih pa le po smučal dalje.

Kdo drugi bi izgubil pogum, toda naš pater je vnovič poklical na pomoč svojo iznajdljivost ter hitro sestavil kačo, ki jo je polagal pod svojo glavo in ki mu je vsak večer ob enajstih zasikala v uho:

"Čas je, vstani!" Kača je zalegla mnogo več nego kos, petelin, bobnar in zvonci, ki so ob določenem uri še nadalje prirejali svoj hrup. To je bilo pravo čudo, ki je budilo ves samostan.

Toda — ojoj! Sredi svoje radosti je odkril, da ni le velik zaspane, temveč pravi lenuh. Navzlic temu, da ga je opisani čudoviti hrušč vselej popolnoma nje besede ...

PISMO MSGR. JOHN J. OMANU ZA 80 LETNICO

Da jih je že osemdeset. Res, hoja ni več tako trdna, kakor je bila nekoč, toda govorjenje, pisanje in navdušenje še ne kažejo te starosti.

Da Vam pišem tole pismo, je vzrok to, ker oba po gorenškem dišiva. Vi ste Omanovega Šimna sin, ki je naravnost iz Kranjske gore prišel v Ameriko in Legatove Rezke sin, ki je bila iz Grabč doma, iz tistih Grabč, ki so od Bleda, kjer sem jaz rojen bil, koj samo tako daleč, da bi domala kamen lahko zagnal na sredo vasi. In bi za tega volja bilo grdo, če bi se golen rojak svojega velikega rojaka ne bil spomnil za osemdesetletnico. Res je, da ste se v Minnesoti rodili, pa se mi zdi, da ste tam koj samo telo dobili, duha so Vam pa mama prav gorenjskega dali, prav tistega, ki diši po preprostosti, po starih pesmih, ki so jih Vaša

mati tako radi peli in po rigelcih, ki jih je vedno vse polno po tistem travnatem bregu, ki se vleče vse od Rečice prav tja do roba Gorij — do Krnice in še dlje.

Jaz vem, če bi zdajle odšla na pot, da bi našla stezo v Grabče, da bi še našla kakšno stopinjo Vaše matere na tistem bregu. Našla bi jo, ker ste vsa ta leta ostali Slovenec in ker Vam je materin in očetov dom v duši ostal, ker ste ta dom in hiše materine jezik ohranili. Zdaj je mogoče osemdeset let in vem, da se tole uro še po gorenškem vprašate: Če so vsa ta leta? Če so?

Mi jih imamo, monsignor. Vi ste jih živeli, mi smo jih pa hranili. Stari, ki so z Vami živeli in novi, ki smo jih za začetek vzeli. Nobeno leto se ni zgubilo, ker se nič ne zgubi, kar je za duše in za narod narejeno. Nič se ni zgubilo, kar je bilo s prižnice govorjeno in kar je bilo govorjeno od duše do duše. Še tista zrna iz Novic, ki ste jih pisali in jih pišete, še tista zrna so vsa spravljena, zakaj v vsakem zrnju je klas, ki bo prinesel kruh, če se v pravo zemljo položi.

Včasih sva govorila in ste rekli, da ste se ob mojih povestih in one besede spomnili, ki jo je tudi Vaša mati rabila. In ste je bili veseli, ker je tam zrasla, kjer je Vaš rod zrasel. Pa se mi je dobro zdelo, da oba tiščiva nazaj, nazaj v tiste Grabče, nazaj na Bled — pod tiste visoke gore, ki so jih nekoč, pred stoletjem gledali Omani in Legati in vsi tisti pionirji, ki so v Minnesoti nove Gorje in nove Grabče ustanavljali.

Jamnasta, gospod Oman, ne morem zato, če tako navedjam povem: Kadar Vas vidim, pa se spominim starih dobrih hribovskih fajmoštrov, ki so z grun-tarji močevali in so jih grun-tarji onikali ne samo vikali. Pa so tudi z bajtarji imeli besede, vrške mulce z dvignjenim prstom svarili in učili, znali pomagati z besedo in dejanjem, na polju in pri živini.

Zdaj naj pa jezik naših starih gorenjskih očancev vzamem: Naj oni vedo, da jih imamo radi in da jih visoko spoštujemo. Naj vedo, da se jih spominjamo vsi Slovenci in da smo jim hvaležni za vse, kar so dobrega storili za duše in za besedo. Naj oni še dolgo hodijo skoz spomine svojih osemdesetih let in naj nam tega in onega še odščenejo od celote. In naj še to vedo, da smo jim novi hvaležni tudi zato, ker so našega škofa v amožno vzeli in so pri njih jerpgergo in ljubezen dobili.

Po gorenšče se jim v imenu vseh zahvalim: Bohonej za besedo. In bohonej Bogu za osem-deset let, ki jim jih je dal za naše dobro.

V imenu vseh vdani Karel Mauser.

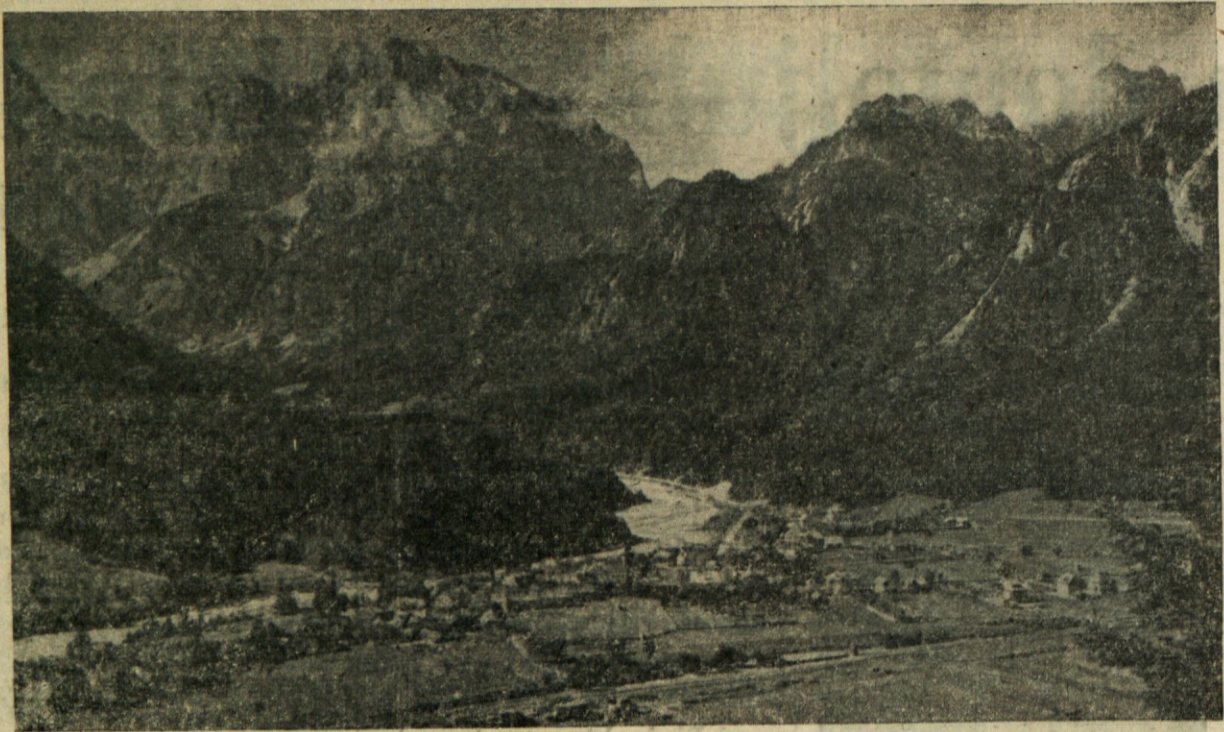
In to so bile njegove posled-nje besede ...

OČAK TRIGLAV, na katerega vrh se je slavljence ob svojem obisku Slovenije popel.

CERKOVICA VRH GRICA, znak slovenske vernosti.

KRANJSKA GORA, kjer se je v bližini dvigal dom Omanovega očeta.

Msgr. o materi, očetu, domu, Sloveniji, slovenstvu, slovenski besedi, jeziku in pesmi

Njegovo življenje

Dne 8. maja 1865 se je vršila na naslavljenosti božji poti v Sloveniji, na Brezjah, poslovinna svečanost. Enainpetdeset gorenskih kmetov je prišlo po slovo h kraljici Slovencev pred odhodom v tuji svet. Bili so to pionirji, ki jim je bilo namenjeno, da bodo ustanovili prvo slovensko naselbino v Ameriki — Brockway v Minnesoti. Že pet let pozneje so si začeli graditi lastno cerkev. Posvetili so jo sv. Stefanu in jo imenovali "Sv. Stefan v gozdu."

Prvega stalnega duhovnika je dobil Sv. Stefan šele 1894. Pred tem je župnijo sv. Stefana vodil nad 20 let stari cerkovnik Janez Poglajen, ki je bil menda prvi, ki je zaslužil božji klic v fantku, ki se je rodil 22. maja 1897 v družini Simna Omana in njegove žene Terezije. Oče in mati sta bila Gorenjca. Oče je bil doma z Gozda pri Kranjski gori, mati pa iz vasi Grapče v župniji Gorje nad Bledom.

Prvo izobrazbo je Simnov John prejel v domači vasi. S 16. letom je dobil delo na železnici kot — donosalec vode. Pozneje ga srečamo kot delavca na farmi, med drvarji v severni Minnesoti, v železnih rudnikih, kjer je hitro napredoval do kurjača in strojevodje, in nazadnje v mestni elektrarni v St. Cloud. Že od otroških let je, kakor sam pravi, gojil srčno skrivno željo, da bi se kdaj kot strojevodja z lokomotivo vozil preko prostranosti minnesotskih gozdov. To je bila njegova najiskrenejša želja in zdela se mu je, da je to njegova edina naloga na zemlji. Zgodilo se je vendar drugače. Nenadoma je zasljal klic božji

Tistim, ki občudejo veliko ljubezen msgr. Omana do slovenstva, do bratov in sester slovenske krvi, a se obenem vprašujejo, odkod ta ljubezen, najdejo odgovor v njegovih spominih na očetov dom v Brockway, najstarejši slovenski naselbini v Ameriki, v spominih na mater Terezijo, v spominih na lepe večere, ko je pesem slovenskih bogoslovcev in slovenskih pionirjev odmevala med minnesotskimi gozdovi.

"Ljubezni do slovenstva in do mile slovenske materinščine mi nihče ne more odrekati, pa tudi ne vzeti. Imel sem pristno slovenske starše, ki so me od zgodnje mladosti učili govoriti in ljubiti tisto slovensko narečje, ki sta ga sama znala in ga pred več kot 60 leti s seboj prinesla z lepega kranjskogorsko-jeseniškega kota. Spominjam se, kako nam je naša nepozabna mati, ki je ob dolgih zimskih večerih sedela za mizo in za nas pletla nogavice, hkrati prebirla kratkočasne in poučne povesti, ki jih je vsako leto prinašala Družba sv. Mohorja. Otroci smo posedli okoli mize in z največjim veseljem in zanimanjem poslušali zgodbe in povesti. Že naprej smo se vsako leto veselili knjig Družbe sv. Mohorja, do-

služiti svojemu narodu in čla-
veštvu kot duhovnik.

Kakor opisuje slavljenčev prijatelj pok. dr. Trdan, se je to zgodilo takole:

Bilo je 1. 1901. Lepega jesenskega dne je sedel Šimnov John pred elektrarno in se hladil. Mimo je prišel mladenič njegovih let, ki ga John ni poznal. Mladenič mu je povedal, da študira v zavodu sv. Janeza Krstnika in da so med mladimi študenti, ki žele postati duhovniki tudi še bolj priletni fantje. Kakor je msgr. Oman sam pripovedoval, je v trenutku zasljal v sebi klic postati duhovnik. Še isto leto je vstopil v zavod sv. Janeza Krstnika in začel študirati. Ker je bil dosti starejši od svojih so-
učencev, so ga imenovali "old-man" in včasih tudi "sportsman." Toda težave ga niso odvrgle od začrtane poti in kmalu so ga vsi zljubili, profesorji in sošolci.

L. 1909 se je z dovoljenjem škofa Trobca preselil v St. Paul, kjer je ob koncu 1. 1911 končal teologijo. V mašnika je bil posvečen sredi četrtega leta. Bil je posvečen na praznik sv. Stefana, 26. decembra 1911. Posvečenje se je vršilo v domači cerkvi sv. Stefana v Minnesoti. Naslednjega dne je zapel prvo Glorijo. Njegovi dobri materi Tereziji se je izpolnila želja, ki jo je v srcu nosila vse življenje, da bi enega svojih sinov videla pred oltarjem.

Po posvečenju je odšel na svoje prvo službeno mesto k Sv. Vidu v Cleveland. Po nekaj letih kaplanovanja tod ga je clevelandski škof 1. 1915 imenoval za župnika slovenske župnije pri Sv. Lovrencu v Newburghu, kjer je še danes.

čim danes mestni otroci slovenskih staršev še v poznejših letih ne vedo, da Družba sv. Mohorja sploh obstoja. Zgodaj sem spoznal tudi lepo številno slovenskih pesmi in jih rad prepeval. Še preden sem vedel, da je kje kak Cleveland na svetu. Zato sem odločno odklanjal vsako občitanje, da mi ni mar za slovenstvo in da bi najrajši takoj vse poamerikanil.

Slovenec sem, Slovenec sem,
tako je mati djala,
ko me je dete pestovala,
zatorej dobro vem,
Slovenec sem, Slovenec sem.

Skupno z materjo so Janezek, njegovi bratci in sestrice sanjali o prelepi deželi, ki ji pravijo "Nebesa pod Triglavom."

"Tako pripovedovanje o starem kraju in o prvih naseljenicah smo poslušali z največjim zanimanjem, delali pa smo hkrati tudi načrte za bodočnost: Kako bomo šli, ko bomo dorasli pogledat Kranjsko, kakor smo tedaj navizali slovensko zemljo. Triglav, Golico, Beljak, Ljubljano in še nešteto drugih krajev. Najbolj pa nas je zanimalo pripovedovanje o belozidanih cerkvah, ker v Minnesoti smo poznali takrat samo lesene in bomo opremljene cerkvice in kapelice."

Vrat njegovega doma niso zaklepali, tujce so sprejemali pod krov in k mizi, mati pa je najrajše pripovedovala otrokom o kraju, o katerem pravi največji slovenski pesnik Prešeren, "dežela Kranjska nima lepšga kraja, kot je Bled z okolico, ta podoba raja."

"Vsak tujec je bil pri nas gostoljubno sprejet in nihče ga ni vprašal, kdo je, od kod prihaja ali kaj dela. V dolgih letih, ki sem jih prebil pod domačo streho, se niti enega slučajja ne spominjam, da bi kdaj tujcu pokazali vrata. Vrata sploh niso bila zaklenjena ne ponoči ne podnevi. Tujca so vselej prijazno sprejeli in ga povabili na koruzne žgance, ki so običajno tvorili večerjo. Tudi mati doma iz rajsko lepe blejske okolice je svojim malim najrajši pripovedovala o Blejskem jezeru in o Otoku, o Marijini cerkvi in o čudotvornem zvonu, o Savici in o sivem očaku Triglavu. Kadar je pa pravljica utihnila, se je oglasila pesem. Mati je že doma slovela kot izborna pevka. Ko je po letih hvaležni sin obiskal rojstno vas svoje matere, so mu stari ljudje pripovedovali, kako je Petračeva Reza znala peti in kako dobrega srca je bila ..."

"Oče so mi nešteto krat pripovedovali o planinskem življenju. O njem so imeli bogate skušnje, ker so bili po poklicu pastir. Vsako leto so odhajali z doma v planine in se šele v pozni jeseni zopet vrčali domov. Kot pravi čedar so znali pripovedovati o zvezdah na nebu, o prič-

kih v gozdu, o drevesih in rastlinah. Poznali so nešteto zdravilnih zelišč, s katerimi so tudi v Ameriki zdravili živino in v prvih letih celo družino ..."

O velikih počitnicah pa so pri-

NAŠ MONSIGNOR

Ko je Monsignor John J. Oman v zadnjem farnem bulletinu zagledal svojo sliko ob kratkem voščilu k osemdesetletnici, je pripomnil: Osemdeset let, pa denejo tako sliko zraven, kakor da bi bil petdeset let star. A slika je najnovejša; pred kratkem jo je posnel Rev. Jože Godina. Kaže res mladostno lice, v katero še ni zarisanih nobenih starostnih potez, in vedrost sije iz njega. Vedrost se mi zdi posebna značilnost na našem Monsignorju.

Pred 24 let sem ga spoznal, ko je prišel na obisk v Slovenijo in me je vzel seboj v Združene države k odkritju Baragovega spomenika v kulturnem parku. Že pri prvem srečanju sem postal pozoren na njegovo prijetno vedrost, zdaj pa imam priložnost uživati njegovo vedrost že deset let in priznam, da se je človek od njega nalezle. Hvala mu za to!

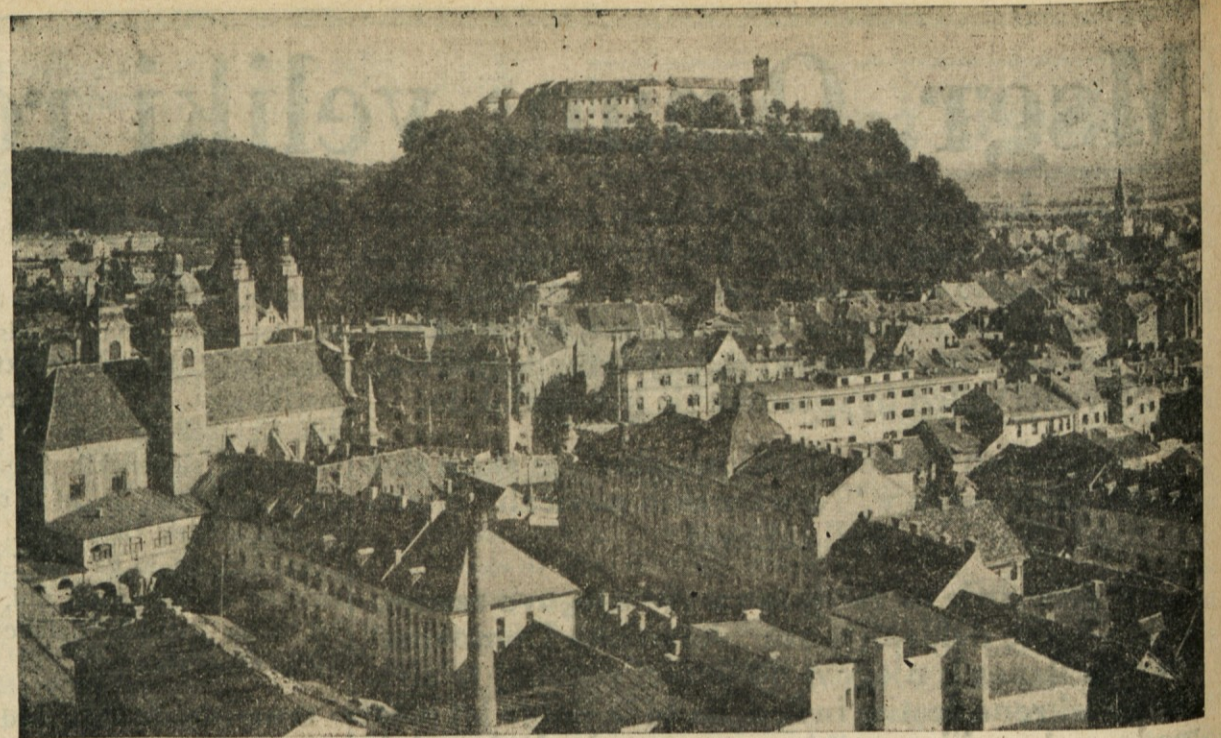
Vedrost duha, neko veselo razpoloženje, kažejo vsi Omanovi, kolikor sem jih spoznal. Odkod jo imajo? Podedovali so jo in v družini od mladega gojili. Družina je bila velika, dve dekleti in šest fantov je doraslo v njej obvedri materi — pevki. Radi so se imeli; še zdaj, ko je Monsignor starešina Omanovega rodu, se imajo radi in so zelo povezani med seboj. Z materjo so peli v družini, peli slovenske pesmi, ki jih je prinesla seboj iz Slovenije; v petju se je vedrost še poglabila. Koliko lepih pesmi zna še danes naš Monsignor! Poleg pesmi pa Mohorjeve knjige, ki so jih vsako leto z veseljem sprejeli, pa tudi brali. Naučili so se jezika in vzljubili deželo, odkoder sta prišla oče in mati, saj je Gorenjska eden najlepših krajev na svetu. Odkar jo je obiskal in občudoval, jo še bolj ljubi. Se enkrat bi jo rad videl. Leta 1935, ko sva skupaj potovala, je rekel: Še enkrat bom prišel pogledat in uživat lepoto Slovenije, če deset let, ako mi Bog da doživeti. Bog mu je dal doživeti, a 1945 razmere niso bile take, da bi bil mogel želji ustreči. Pa tedaj bi bil našel bolj žalostno Slovenijo, v mnogih ozirih opustošeno po sovražni okupaciji in rdeči revoluciji.

Monsignor Oman, naj Vam Gospod ohrani dosedanje vedrost duha še vsa leta, katera Vam je še namenil. Ob Vaši vedrosti bo tudi nam lažje. Jaz pa ostajam Vaš veliki dolжник, ker nihče drugi ne ve, kaj mi je v letih mojega "pregnanstva" pomenila Vaša vedrost. Bog Vam bodi plačnik in naj sedanjo vedrost spremeni nekoč v večno veselje.

Škof Gregorij Rožman.

kih v gozdu, o drevesih in rastlinah. Poznali so nešteto zdravilnih zelišč, s katerimi so tudi v Ameriki zdravili živino in v prvih letih celo družino ..."

O velikih počitnicah pa so pri-

LJUBLJANA, prestolnica Slovenije, ki je monsignorja tako domače pozdravila ob obisku.

hajali v Brockway slovenski bogoslovci, ki so jih slovenski farmarji prav radi sprejemali. Ob nedeljah, včasih pa tudi med tednom so se shajali na domu tega ali onega.

"Vselej je tja v tiho noč zadnela krasna slovenska pesem, da je odmevalo čez njive in travnike od gozda do gozda. Lepi so bili večeri. Kako radi so poslušali slovenske popevke zlasti naš očetje in matere, ki so že pred dolgimi leti zapustili rodno grudo in se nastanili po obsežnih minnesotskih gozdih, da si tam, v potu svojega obraza služijo svoj vsakdanji kruh. To so bili skoraj izjemno gorenjske korenine in po večini tudi pevci, zato so se prav radi pridružili pojočim študentom. Mlajši smo se pa od njih učili in tako vzljubljali lepo slovensko pesem. Dobri in veseli fantje so bili ti slovenski bogoslovci ..."

Želja videti deželo svojih staršev se je msgr. Omanu uresničila, ko je bil star 46 let. Takole opisuje svoje prve vtise:

"Ko je drugo jutro vlak privozil na slovenska tla, me je za hip prevzelo nepopisno ganotje. Najrajši bi bil izstopil in poljubil to lepo zemljo, ki mi je dala očeta in mater in mi izročila v skrb in varstvo nešteto svojih sinov in hčera. Kako prijetno je od vseh strani udarjala na uho slovenska govorica ..."

Bog je moral Slovence poseben ljubiti, ker jim je dal tako krasno zemljo. Udahnil ji je toliko in tako raznovrstne naravne lepote, da vsakogar kakšna stvar še posebej vleče in vabi.

Prvo, kar sem v Sloveniji hotel videti, ko smo otresli raz čevlje prah in raz obleke saje, s katerimi nas je poškopila lokomotiva, je bil Triglav. Priznam, da je imelo to moje hrepenenje neko otroško barvo na sebi, vendar to ni nič čudnega. Saj sem že od otroških let gojil srčno željo videti kdaj ta čudoviti Triglav. Mati nam je nešteto krat pripovedovala o tem gorskem orjaku in nas s svojim mičnim pripovedovanjem kar zasanjala

vanj. Zijaje smo jo poslušali in skušali predstavljati si njegove visoke vrhove tam nekje pod oblaki. In ko sem dorasel, sem sredi minnesotske ravnine pogosto prepeval: Oj Triglav moj dom, kako si krasan ...

Ko smo se torej tisto dopoldne peljali iz Ljubljane proti Gorenjski, me je precej opozoril na mogočno Triglavsko skupino moj prijatelj in zvesti spremljevalec prof. dr. Trdan. Ob pogledu na sivo kapo tam daleč na obzorju me je obšel strah, na jeziku pa so mi prihajale besede Sv. pisma: "Tudi gore s silno težo še niso stale." Kakšna silna moč je morala delovati, da je iz ravnine ali morja dvignila to gigant-sko težo in še tako visoko. Kakšen mojster mora biti Stvarnik, da mu je narava tako pokorna!

V Sloveniji kar mrgoli cerkva, župnih in podružnih. Skoraj sleherni grič nosi na svojem temenu cerkvico, v kateri časte tega ali onega svetnika. Cerkvice so raztreseni biseri, ki krasi tisočletno slovensko zemljo, hkrati pa so neštete cerkvice tudi živa priča globoke vere in velike ljubezni naših pradedov do Boga in do božje matere Marije. Mnoge teh cerkvic slove kot priljubljena in dobro obiskovana božja pota, ki nudijo obiskovalcem tudi priliko za gojitve medsebojne družabnosti. Ko pa začne na vzhodu vstajati dan, se oglasijo v vitkih stolpih zvonovi, ki vabijo okoličane k molitvi. Slovenci slove kot veren narod, zato so po deželi redki, ki bi ob klicu zvona ne sneli klobuka, se prekrizali in ne počastili Marije z nebeškim pozdravom "Zdrava Marija, milosti polna!"

Kot nekoč škof Slomšek je tudi msgr. Oman prepričan o veliki vrednosti materinega jezika. Ta dragoceni zaklad je izročil v varstvo slovenskim družinam, očetom in materam, da bi ga skrbno hranili in nedotaknjeno izročali sinovom in hčeram in svojim vnukom:

"Slovenci ne smemo biti poznamani samo kot izvrstni delavci pri najtežjih delih, zastopani moramo biti v vseh panogah tukajšnjega gospodarskega in kulturnega življenja. Da bo to mogoče, mora biti naša mladina večša angleščine in sicer tako, kot

jo govore izobraženci, ne pa take brozge, kot je v navadi med cestnimi vitezi. S tem nikakor ne trdim, da morajo naši mladi morda svoj materni jezik zamenjati. Oboje je potrebno; a če mora šola posvetiti večino časa angleščini, je pa dolžnost staršev, da doma goje lepo in čisto slovenščino, ne pa kake mešanice, ki se jo otroci sramujejo in sicer prav zato, ker to ni več tisti materin jezik, ki ga je mati prinesla iz domovine, ampak nekaka sraka s podtaknjenim pavjim perjem in se zdi kot kako strašilo ...

Razen slovenske šole in slovenskega doma je tudi potrebno, da imajo otroci doma slovensko čtivo, starosti primerne zgodbe, povesti in podobno. Čtivo pa mora biti tako, da otroka vleče in vabi, da ga vzame v roke in bere. V šoli se slovensko učiti, doma pa biti brez primerenega slovenskega čtiva je to, kar za koso puščavski pesek."

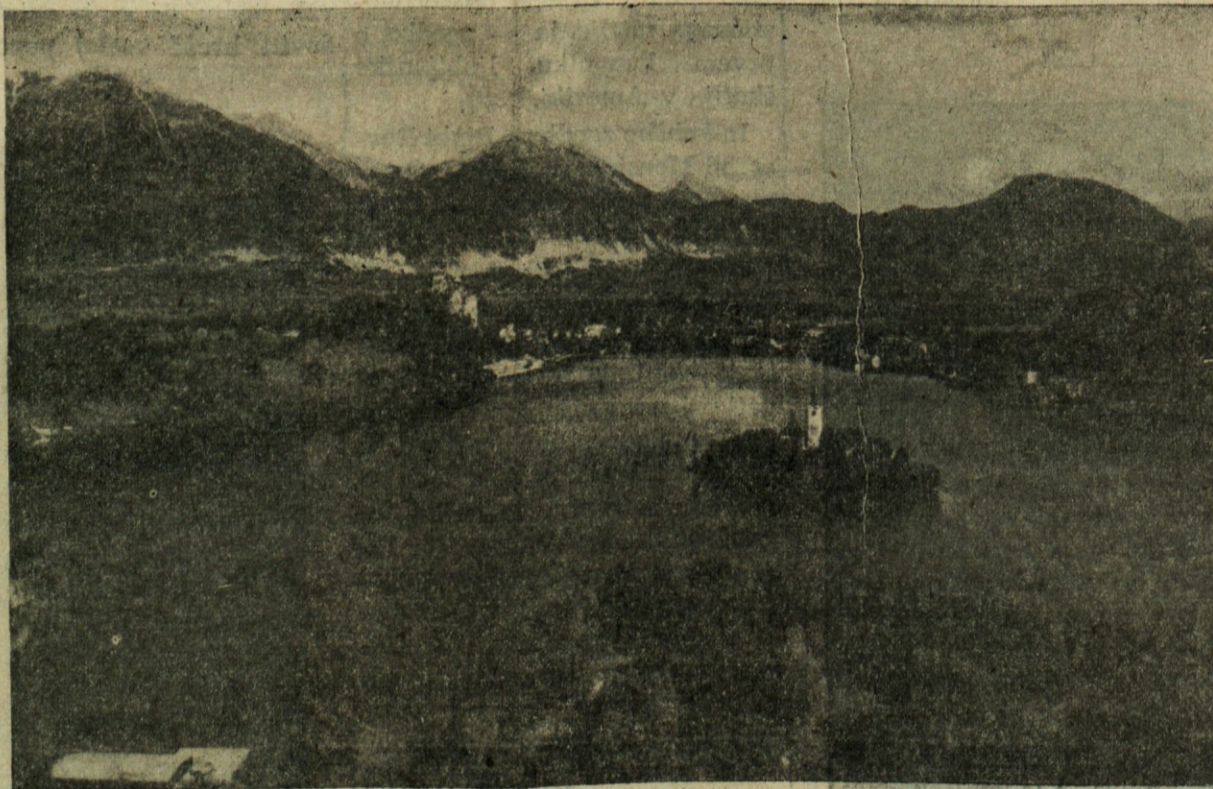
Ko se je uresničilo hrepenenje, ki ga je nosil v svojem srcu od mladih let in prvičkrat obiskal deželo svojih staršev, se je v msgr. Omanu rodilo veliko spoznanje:

"Že po prvih dneh mojega bivanja na slovenskih tleh se mi je zdela, da sem prišel k svojim dobri in skrbni materi, ki me je pričakovala in koprnela in hrepenele po meni svojem vnuku. Zato je ta njena očitna in gorča ljubezen znova dvignila v meni narodni ponos, spet sem bil do dna duše uverjen, da je Slovenija ameriškim Slovincem v resnici dobra stara mati, da Slovenija še živi, da je zdrava, da nas ljubi in skrbi za nas, ki smo sinovi njenih sinov ..."

Zato želimo, da bi ameriški Slovenci, kjerkoli žive, od Atlantskega pa do Tihega oceana, rojeni v stari domovini, pa tudi njih sinovi in hčere in davni vnuki prislusnili klicu moža, ki je velik Amerikanec, pa tudi zvest Slovenec:

"Naj bi te lepe vezi vezale vse Slovence tudi v bodoče tako tesno, da bi Slovenci v Ameriki nikdar ne pozabili, da so potomci zdravega in čvrstega, izobraženega in globoko vernega slovenskega naroda!"

V zgodovini slovenskega naroda je bila njegovim sinovom, ki so se posvetili oltarju namenjena še prav posebna naloga. Primerjati bi jo mogli neštetim cerkvam, ki stoje po gorah v stari domovini. Okoli teh cerkva so naši dedje zgradili okope in se opti nanje upirali turškim napadom. Tako so se tudi Slovenci v vseh velikih trenutkih svoje zgodovine doma in v širnem svetu zbirali okoli svojih duhovnikov, iskali v njih zgleda in voditeljev v borbi za obrambo verskih in narodnih svetinj. Tako so se tudi Slovenci v Ameriki z veliko ljubeznijo oklenili moža, ki jim je daroval vse svoje delo, skrb in ljubezen, da bi ob njem sebi in svojim otrokom ohranili tiste svetinje, ki so jim bile najbolj drage — vero očetov, besedo materino in slovensko zavest. Mi bi na ta slovesni dan, ko ameriški Slovenci slavimo 80-letnico msgr. Omana, radi izrekli slavljenču iskreno za hvalo za vse delo, skrb in njegovo veliko ljubezen, s prošnjo Bogu, da bi nam še veliko let ohranil luč na gori, msgr. Omanu pa na naklonil še veliko let, polnih sreče zdravja in zadovoljstva, in mu dal še v treje obiskati našo ljubljeno domovino Slovenijo.

OTOK BLEŠKI, kjer je bila v bližini doma Omanova mama.

FRANC JAKLIČ:

Od hiše do hiše

LJUDSKA POVEST

... O, sedaj bomo pa še dobre, samo če bomo hotele biti!"

"Jaz pa še sedaj ne verjamem."

"Pa meni verjemi, ki sem njena prijateljica," reče Trznarjeva Katka. "Jaz vem vse, čeprav mi ni nič povedala; pogruntala sem jo... Ob nedeljah sva hodili skupaj v cerkev, pa sem bila sklenila, da jo zasledim, ker mi je vedno pravila, da nima nobenega. A to verjemi, kdor more, jaz ji nisem, pa sem prva imela... Ko sva hodili tako v cerkev, ni pogledala nobenega, samo tam na trgu, ako je videla stati Gornikovega, je vselej malo zardela. Za nobenim drugim ji niso uhajale oči kakor za njim. Pa to ni kar samo ob sebi."

Tako so se pomenkovala dekleta na luži in so ugrabile, če Gornikov ve, da ga je zatajila, in kaj bo sedaj... Kozarčeva Marta, ki je bila blizu Gornikovi doma in se je včasih že navajala temu Antonu, je bila stavljalca temu Antonu, je bila vesela. Škodoželjno srce ji je vpilo: "Prav mu je!... Prav mu je!"

In kar ni se mogla zdržati, da bi ga ne zbadala, ko ga je gredeč domov srečala. Hotela ga je videti premaganega, da bi ga zadel smehoval in bi se masčevala nad njim. Ustavi ga in vpraša: "Ali že veš?"

"Kaj pa je novega?"

Marta se nasmehne: "Me pa že vse vemo, da te je dekleta zatajila..."

Antona razburijo te besede in smeh ga speče, da se zatogoti: "Kaj česnaš?"

Marta se brž umakne, pa še enkrat reče za njim: "Pa je res! Sedaj se pa na glavo postavi, ker te Ančka ne mara več."

Smeje se je šla naprej. Anton pa je bil ves razburjen in vrivalo se mu je vprašanje: "Kaj pa to pomeni?"

In takrat se mu je zdelo, da gledajo vsi ljudje za njim in se mu vsa dekleta posmehujejo. Vroče mu je prihajalo.

Lazarjeva Ančka pa ni mogla zaspati tistega večera. Srce ji je bilo nemirno in različne misli so jo razburjale.

Odpri je okno in se naslonila, podpirajoč si razgredo glavo z rokami. Nočni hlad jo je božal po vročem čelu, ko je gledala zamišljeno tja v čarobno noč, razsvetljeno od zvezd in od mehkih luninih žarkov. Nji pa ni bilo mehko okrog srca in težke misli so jo mučile... Poizkušala je moliti, pa ni mogla končati navadno molitve, zakaj mislila je na to, kar se je zgodilo, mislila na Antona.

"Oh, kaj bo rekel? Kaj bo mislil, ko bo izvedel?"

Tedaj je smuknila senca po tleh, in pod okno je stopil Anton. Ni imel navade ponočevati, a nocoj je moral izvedeti, kaj je ono govorjenje. — Ančka je prestrašena odskočila. Zazeblo jo je, da se je stresla, ko je začela njegov klic:

"Ančka!"

Zdelo se ji je, kakor bi se ji grozil...

"Odpusti!" vzklikne dekleta iz dna trepetajoče duše, in solze se ji vlijo po licu.

Anton ni vedel, kaj bi dejal, ko jo je videl tako strto.

"I kaj pa je vendar bilo?"

"Odpusti... Odpusti!"

Samo to je ihtela. Šele potem, ko se je poglelo razburjenje in je Anton le prosil, naj mu pove, kaj se je zgodilo, je začela praviti vse do kraja... Pa kako je težko pravila! Vse njeno pripovedovanje je zvenelo kakor iskrena prošnja za odpustanje in kakor obeti večne svetobe...

Anton je bil žalosten in vesel. Spomnil se je Barbiča, ki mu je dejal, da bodo težave, Res, že so bile tu...

"Kaj pa poslej — ali me boš še kdaj zatajila?" je vprašal Anton dekleto.

"Nikdar več!"

"Pa če te oče zavržejo, tepo ali spode od hiše?"

"Tvoja bom!"

"Moja v sreči ali nesreči! Če se tudi upira ves svet!"

Pa je šel in na vasi je zaukal, kakor bi hotel vsem oznaniti, kaj se godi v njegovi duši, kakor bi izizzval ves svet. "Juhuhu!"

Tisti, ki so ga čuli in poznali, so pa mislili tako in tako...

VII.

Zaspal pa tisto noč Gornikov Anton ni.

Njegova duša je trepetala, kri mu je vrela po žilah. Srce mu je bilo nemirno, in neznan strah je silil v njegove, sicer neustrašene prsi, da je roko pritiskal na srce, kakor bi mu hotel vtisniti poguma.

"Kaj pa se je zgodilo?"

Na to vprašanje si je odgovarjal toliko časa, da mu je bilo vse jasno, da je dejal:

"Torej sedaj vedo vsi, da je Ančka moja; in dekleta se mi posmehujejo, a Lazar, njen oče, je besnel!"

"Zakaj je besnel, zakaj?"

To ni šlo Antonu v glavo. Pač mu je pravil nekaj tacega že Barbič, toda Anton tega ni mogel verjeti. Kako bi verjel nekaj, kar ne more biti... He! Zakaj bi on ne smel imeti rad Lazarjeve Ančke, in ona ne nje-ga? Ali ni pošten fant? Ali se ne more oženiti, ako se le hoče?

Tako se mu je zdelo vse naravno, gladko, pa je bilo vendar drugače...

Ančka mu je bila vse povedala, pa mu tudi obljubila, da mu ostane zvesta. In ta obljuba je dajala Antonu moč in mu budila najboljše upanje.

"Kdo nama kaj more, ako se hočeva vzeti? Tistega bi jaz rad poznal, ki bi nama mogel ubraniti!"

(Dalje prihodnjič.)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Župnik Karel Reja — umrl

Koncem aprila je v sanatoriju pri sv. Justu v Gorici umrl č. g. Karel Reja, dušni pastir Rupe in Peči. Zavratna bolezen ga je napadla prošle jeseni in tik pred božičem se je prišel zdraviti v goriško bolnico, kjer je zorel za večnost, prenašajoč trpljenje z vzgledno potrpežljivostjo in vdanostjo v božjo voljo.

Rodil se je č. g. Reja na Dobrovem v Brdih dne 7. febr. 1888. Študiral je v Gorici in bil posvečen v duhovnika dne 26. julija 1913. Predstojnik so ga takoj poslali v dušno pastirstvo: služboval je v Kobaridu, Breginju, Spodnji Tribuši, na Ročah in od l. 1947 je bil premeščen v Rupo. Z novo državno razmejitvijo sta bili namreč vasi Rupa in Peč odtrgani od matične župnije Miren. In spet je bila zasluga g. Reje, da se je tu osnovala samostojna župnija, ki je tudi državno priznana.

Župnik Reja si je s svojo očetovsko dobroto, ponižno skromnostjo in pristrčno gorečnostjo kaj kmalu pridobil srca izročnih mu vernikov. A bil je neuklonljiv, ko je šlo za načelno

jasnost, za verskonravni blagor vernikov in za pravice Boga in Cerkev.

Prvi kamen za cerkev v begunskem naselju

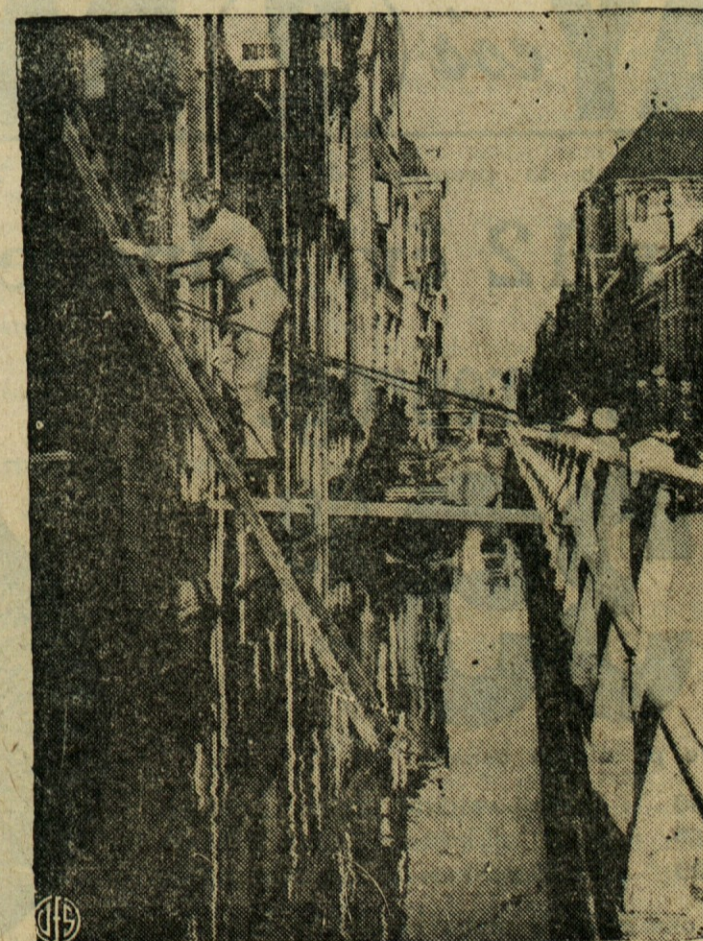
V begunskem naselju pri Standrežu, ki je vstalo pred enajstimi leti, so v nedeljo 19. aprila, položili prvi kamen za novo cerkev posvečeno Mariji usmiljenja. Istrski begunci, ki sedaj živijo v tem naselju, so namreč prinesli iz Pulja mali kip Matere božje in hočejo, da bo njihova cerkev posvečena prav Mariji usmiljenja. Temeljni kamen je blagoslovil goriški nadškof msgr. Ambrosi. Ta je imel nato priložnostni govor, v katerem se je zahvalil goriški občini, ki je darovala potrebno zemljišče za novo cerkev. Goriška občina bo darovala tudi 3000 m zemljišča za novo cerkev v Stražicah.

Na Kalvariji so postavili tri križe

Na hribu Kalvariji nad Podgorjo so dne 25. aprila znova postavili tri velike križe. Hrib Kalvarija je dobil ime prav po treh križih, ki so nekoč stali na njegovem vrhu in kateri so bili porušeni v svetovni vojni leta 1916.

POL STOLETJA — Nizozemska kraljica Julijana je nedavno dopolnila 50 let. Prestol je zasedla l. 1948, ko se mu je njena mati Viljemina odpovedala. Gornja slika je bila posneta za Julijin 50. rojstni dan.

OJ TO ČIŠČENJE OKEN! — Čiščenje oken je v naši deželi včasih res pravi problem. Ta posel pa tudi ni tako enostaven, v Delfu na Nizozemskem, kjer nadomeščajo ceste kanali. Na sliki vidimo čistilca oken, ko gre na delo.

Pobudo za novo postavitev križev so dali bivši bojovníki iz Ravenne. Na to slovesnost je prišlo veliko bivših bojovníkov iz vse Italije.

Nova naročila za ladjedelnice CRDA

Tržaški župan Franzi je sporočil, da bodo v maju začeli v ladjedelnici sv. Marka graditi vojno ladjo "Bergamini." To bo vojna ladja, ki bo izšla iz tržaških ladjedelnic. To naročilo, ki je velikega pomena za tržaške ladjedelnice, je sad razgovorov, ki jih je v Rimu imel tržaški župan s predstavniki vlade.

Druga novica, ki je zelo razveselila zlasti delavce tržaških ladjedelnic CRDA, pa je naročilo dveh velikih prekoceanskih ladij, ki jih bodo v kratkem začeli graditi eno v tržaških ladjedelnicah, drugo v Tržiču. Gre za dve 35 tisoč-tonski ladiji, ki bosta vzdrževali zvezo med Trstom in Severno Ameriko in bosta namočile Saturnio in Vulkanio.

Mlekovod pod Krnom

V Gornjem Posočju pripravljajo načrt za prvi mlekovod, kateremu naj bi pozneje sledili še drugi in tako olajšali prevoz mleka s planin v dolino. Prvi mlekovod bo povezoval planine Zaslav, Slapnik in Kuhinja na področju Krna. Mlekovod naj bi se končal na najnižji planini Kuhinja, od koder bi mleko s kamioni prevažali preko Krna in Vrsna v kobarško mlekarno. Računajo, da bodo potom mlekovoda lahko zbrali dnevno do 2000 litrov mleka.

Cevi za mlekovod, ki bodo iz plastične snovi, bodo uvozili iz inozemstva, ker jih v domači industriji ne izdelujejo.

Nove olajšave obmejnega prometa

Na videmskem sestanku italijugosl. obmejne komisije so sprejeli nekatere olajšave, ki jih so uveljavili sredi maja. Pomembne so olajšave zlasti za lastnike motornih vozil. Za hribovlazce je od 15. maja do 15. oktobra dovo-

ljen prehod od zore do mraka za obisk Mangarta in Kanina. Tudi pa smejo pri tem uporabljati samo v dogovoru označene smeri. Za legitimiranje zadostuje veljavna osebna izkaznica.

Plešči in pleše

"Plešči vsega sveta, združite se!" je geslo "Narodnega združenja pleščev v Italiji," ki so ga ustanovili v Castiglione d'Ossola. To je majhen kraj v Piemontu in leži ob vznožju gore, ki je popolnoma gola in se zato tudi imenuje, odkar ljudje pomnijo, "Goli hrib."

Popolnoma naravno torej, da je društvo pleščev zagledalo luč sveta ravno pod Golim hribom, ki bi ga pri nas imenovali Plešivec. Združenje ima pravila in odbor, ki je sestavljen iz predsednika, podpredsednika, devetih odbornikov in tajnika, ki se seveda vsi odlikujejo po na daleč bleščeči se pleši.

Po pravilih so člani dolžni drug drugemu pomagati. Združenje šteje na stotine članov po vsej Italiji in vsako leto je pod Golim hribom vsedravninski kongres. Kongres se začne z "mašo pleščev." Ni treba pripomniti, da je župnik iz Castiglione, ki mašo daruje, prav tako brez las kot drugi.

Odbor Združenja je iz zgodovine pobrskal vse slavne plešaste glave in o njih izdal posebno knjižico. Tu lahko beremo o slavnihih pleščih, začneši z Julijem Cezarjem, katerega glava je bila gladka kot kremen, o Pitagoru, o sinu Karla Velikega, imenovanem Karl Plešasti, kot tudi o D'Annunziu, ki je opeval lepoto svoje gole glave. Odbor trdi, da so bili plešasti tudi Petrarca, sveti Tomaž Akvinski in Dante, vendar to ni stoodstotno dokazano.

Za zaključke letošnjega kongresa je bil slavnostni banket, ki je kljub odlični postrežbi imel to hibo, da je lastnik hote-

la mož gostih las, zaradi česar se je v zadregi gostom opravičeval: "Zal nimam pleše, vendar upam, da bom v nekaj letih tudi jaz izgubil lase."

Oglašajte v "Amer. Domovini"

HELP WANTED FEMALE

Full or part time. General cleaning, one child, new home, live in (optional), on Shaker Rapid. WY 1-0528 or SK 1-0429. (105)

Zenske dobijo delo

Kuharska pomočnica. Išče se izkušena kuharska pomočnica za delo od 2 pop. do 3 zv. Mora razumeti angleško. SORN'S RESTAURANT 6036 St. Clair Ave. (x)

V zameno

Prosto stanovanje in hrana se dobi v zameno za večerno skrb za otroka v lepem Shaker Hgts. domu pri Rapid Transit. Lahko delate drugje. YE 2-5547. (101)

Hišno delo

Išče se žensko za hišno delo na 6116 St. Clair Ave, stranska vrata. (101)

Moški dobijo delo

Moški dobi delo

Išče se moškega za pomivalni stroj za posodo. Mora biti delaven in trezen. Uniforma preskrbljena in oprana zastonj. Popust na hrani in druge koristi. Oglasite se osebno pri personnel manager.

FORUM CAFETERIA

2050 E. 9th St. (101)

MALI OGLASI

Hiša naproday

Zidana, 8 sob, cena zelo zmerena, da se uredi zapuščina, na 1564 E. 30 St. Kličite AC 6-1467. —(100)

Soba se odda

Lepa sprednja soba se odda poštenemu dekletu, ki dela, pri mali družini blizu sv. Vida cerkve. Si lahko kuha. Kličite od 4 do 7 EN 1-6638. —(100)

Išče sobe

Vdova išče dve neopremljeni sobi. Kličite po 4. uri pop. HE 1-9627. —(101)

Naprodaj

Lepe sadike, paradižniki, paprika in raznovrstne cvetlice dobite pri Mrs. Perše, 28836 Chardon Rd. WH 3-0921. (14,15,21,22,23, 29 maj.)

Vsa moderna hiša

4 spalnice, 3 zgotovljene na tretjem, nov plinski furnez, bakrene cevi, 1-1/2 garaža, blizu busa in trgovin. E. 120 južno od St. Clair. Brez agentov. Lastnik UL 1-3324. —(21,22,23)

Stanovanje se odda

Odda se 3-sobno neopremljeno stanovanje s kopalnico, spodaj, v bližini sv. Vida. Prednost imata starejša zakonca. Naslov dobite v upravi Ameriške Domovine. —(101)

Naprodaj

Zidan bungalow, 3 spalnice, dve spodaj, ena velika zgoraj, v dobrem stanju, sežigalnik. \$17-500. Na 13210 Tyler Ave. WI 1-4913. —(101)

Iščejo stanovanje

Zaposleni par, miren, srednje starosti, išče 4 sobe in kopalnico. Kličite EN 1-5518. (102)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd. IV 1-2237 EDINA SLOVENSKA IZDELAVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Re-Nu Auto Body Co.

Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov. Popravljamo body in fenderje. Welding.

JOHN J. POZNIK in SIN

CLenville 1-3830

982 East 152nd Street

Za \$615 z letalom v Lurd in Ljubljano ter nazaj!

Od New Yorka do Bruslja, Lurda in Ljubljane ter nazaj potujete z letalom za vsega \$615. V to vsoto so vključeni tudi stroški v hotelih, vožnja na železnici in hrana. Skupino vodi Rev. Joseph Varga

Odhod iz NEW YORKA 5. JULIJA! Prijavite se TAKOJ!

V domovini ostanete lahko, kolikor časa želite!

BLD TRAVEL

EX 1-8787

6113 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

EX 1-8787

WHEEE! EE!

SFOMLADANSKO ČIŠČENJE JE VESELJE

... če ste kurili s čisto

PLINSKO toploto vso zimo

Nič dima, nič saj, nobene umazane plasti... zavese in stene ostanejo čiste! Če še nimate plinskega toplotnega ogreva lahko spremenite vaš sedanj furnez v varčnega in zanesljivega plinskega v enem dnevu. Kličite nas za brezplačno ocenitev. Zapomnite si, nič ni čistejšega kot plinski plamen!

The East Ohio Gas Company

Pegam in Lambergar

pisal dr. Fr. Detela

Hlapec je prinesel pismo, in brž ga je Krištof odpečatil. A branje mu ni šlo tako od rok kakor borjenje.

"Od leta do leta piše Žiga slabše," je godrnjal, ko je sloval besede. "Oh, Anica, ti si spretnejša, preberi mi te čire-čare! Bodoči škof bi moral vendar lepše pisati."

Anici se je spešilo bolje, in kmalu sta zvedela, kaj da piše brat Žiga iz Velikoveca: "Dragi brat!

Na glas sem se smejal, ko sem bral Tvoje poročilo, kako ste vzeli Gornji grad. Lepa batrahomijomahija (Zabjemišja vojna. Stara grška paradija Homerjeve trojanske vojne.) bi se dala pisati. Hvala Ti za to junastvo! Stroške Ti kmalu povrnem, dasi se mi zdi, da si nekoliko previsoko cenil prestane težave in nevarnosti. Hvala Bogu, vse teče gladko.

Iz Rima je došel dovoljen odgovor, in če Bog da, me bodeš že spemil prihodnje leto kot škofa v Ljubljano. Zdaj Ti pa povem novico, ki Te bode jako razveselila in Ti ob enem dokazala, da se še vedno gode čuda. Dva meseca sta prešla, odkar posedamo v Velikovcu. A to še ni omenjeno čudo. Kako neugodno so se bile poslednji čas obrnile stvari za cesarja, to veš. Vitovec je bil dobil zopet v pest vsa štajerska posestva, mnogo kranjskih in koroških. Njegovi konjiki so nas nadlegovali na vsem potu, in da nas vendar niso vseh polovili, je tudi nekako čudo; a pravo še pride. Na spomlad nam je napovedal vojno kralj Ladislav, in da bi bila mera zvrhana, je vdrl zadnje dni, meni nič, tebi nič, goriški grof v koroško deželo. Tudi on hoče dedovati po celjskem grofu in nadeja se, da mu prepusti cesar v toliki stiski vsaj delež. Marsikateremu zvestih cesarjevih svetovalcev je padel že tudi tak svet v glavo, vsem pa že, da bi vsaj ostavili Koroško in poiskali varnega zavetja v Gradcu, ker tukaj zagazimo lahko v kratkem med tri sovražnike. A cesar se ne gahe. On ne odstopi od svoje pravice, naj se zdi drugim to koristno ali nekoristno. Mi prašujemo plačo, kaj da počneja sovražnik, ali je še odprta pot do Gradca; on pa opravlja mirno svoj posel in piše svoj A. E. I. O. U. (cesar Friderik IV., je imel navado pisati na pisma, knjige, stene, vrata itd. skrivnostno vrsto samoglanikov A. E. I. O. U. Zgodovinarji razlagajo te črke kot začetnice proroških besedi: 'Austria erit in orbe ultima' ali 'Austriae est imperare orbi universo,' to se pravi: Avstrija ostane do konca sveta, ali: Avstriji gre oblast nad vso zemljo.), preverjen, da ga reši Bog iz vseh nevarnosti. Zaman so mu prorokovali naj-

bistroumnejši možje, da bode zajet, kakor hitro skopni sneg; in že sem Ti hotel pisati, da se pripravite Kranjci na nov, hujši boj spomladi proti trem sovražnikom. In kaj se zgodi! Predvčerajšnjim je prišlo pismo iz Prage, da je umrl nagel smrti kralj Ladislav. In včeraj — Solnce je zahajalo, ko natanjito čuvaji z gradu, da se blikmalu sta zvedela, kaj da piše brat Žiga iz Velikoveca: "Dragi brat!

"O, Vitovec je zvit lisjak!" so dejali strokovnjaki. Iz tabora pa so prišli proti mestu trije odposlanci. Mi jih gledamo, gledamo; zdeli so se nam tako znani. "I za božji čas!" vzklikne tovariš poleg mene, "to sta naša dva Ungnada!" In zares, cesarska svetovalca, brata Ungnada, sta prišla v mesto in z njima njegova milost, krški škof Ureh, rjetniki Vitovčevi. To je bilo čudenja! Cesar jih je sprejel takoj; prišli so bili, oproščeni, v imenu Vitovčevem, ki se podaja cesarju z vso svojo vojsko, samo da jih cesar pomilosti in jim pusti, kar imajo. Neizmerno je bilo veselje v Izraelu.

Kdo bi mogel misliti, da ne sprejme cesar pogojev z razprotrtimi rokmi! A kaj še! On zahteva, da se podajo na milost in se pokore njegovi sodbi. Kak strah nas je zopet obšel, tega mi Ti ne verjameš, če Ti tudi popišem. Pričakovali smo, da bode Vitovec razjarjen takoj naskočil mesto. A čuda se gode. Posvetovali so se dolgo; neposled na prijezdijo iz tabora brez orožja vsi vodje Vitovčevi, na čelu on sam med dvema Ostrovharjema, mojim prednikom v Gornjem gradu in orjaškim njegovim bratom. Vse je drlo na ulice gledat glavo vitih mož. Vitovec je srepol zrl predse, Ostrovhar pa se je prijazno oziral okrog in vse se je čudilo njegovi moški lepoti in viteškemu držanju.

Anica je malo premolknila in natiho se enkrat prebrala zadnje vrste.

"Kaj ne, kako slabo je pisano?" je opravičeval brat. Anica pa je vzdignila pismo višje k obrazu, da si pokrije rdečico, in brala dalje:

"Danes navsezgodaj je sedel cesar na sodnji stol. Vitovec je pomilostil takoj, ko ga je prosil odpuščanja, in tudi druge vodje, ki so se bili vojskovali proti njemu. Janeza Ostrovharja pa je vrge v ječo in brani se ga pomilostiti. Postavil ga bode pred sodišče, in Bog mu bodi milostiv!"

Anici se je trgal glas.

"Naš pisar piše lepše," se je hudoval Krištof na škofa, ki piše tako erdo. Anica se je premagala in nadaljevala poluglasno:

"Vzel mu je cesar vsa posestva, kamniški grad, Galenberg, pokroviteljstvo mekinjskega samostana, sploh ves imetek. In veš Ti, komu podeljuje cesar vse to? Tebi, Krištof. Naj bodem jaz prvi, ki Ti voščim srečo. Ostrovhar pa bode glavo dal." Anico je posilil jok. Zaihtela je

na glas pred bratom in skrila obraz v belem predpasniku. Krištof je strmel in šel zamišljen parkrat po sobi. Obstal je pred sestro, jo prijel za roko, da je vstala, in ji otrl solze: "Ne jokaj, Ana! Ti nisi še, pozabila Ostrovharja, ki te je bil tako razžalil. Sedaj se mu vrača. Ali ni to božja kazen,

da je ravno nam na korist njegova nesreča?" "Oh, Krištof," je ihtela se stra, "ne imenuj tuje nesreče je dela njena žalost. Saj noben človek ne ve, kakšna misel vodi božjo roko." "Ti bi nemara še rada, da bi se Ostrovhar izvil brez kazni!" se je čudil brat, in molče je ona prikimala. Krištof pa je zopet

koračil po sobi semtertja; ume- ti ni mogel mehkosrčne sestre. A rad jo je imel, in težko mu je dela njena žalost.

"Anica," je dejal in ji položil roko na ramo, "jaz pojdem sam v Velikovec in poprosim za Ostrovharja."

(Dalje prihodnjik.)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

SAVE SAFELY
at **3½%**
CURRENT RATE
T. CLAIR SAVINGS
813 East 185th Street
25000 Euclid Avenue
6235 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio

Dostojanstvo....

Dobar okus in simpatično razumevanje vaših potreb

MARY A. SVETEK
pogrebni zavod

478 E. 152nd Street

KE 1-3177

Velik prostor za parkiranje odzadaj

Ambulancijska posluga z oksigensko napravo dan in noč

Kot stoji na napisnem listku...

"servirano tam, kjer kvaliteta nekaj pomeni"

Kdor ima dober okus, postreže z osvežujočim Stroh's pivom. Stroh's pivo je tako dobro zaradi tega, ker je varjeno iz najfinejših primesi. In Stroh's je varjeno ob ognju, da zadobi neprimerno lahkoto, mehko in kvaliteto. Pijte Stroh's pivo, "servirano tam, kjer kvaliteta nekaj pomeni!"

Edini ameriško z ognjem varjeno pivo... varjeno pri 2000 stopinjah.

Ugajalo vam bo

Stroh's je lažje!

SEDAJ PO LOKALNIH CENAH

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT 26, MICHIGAN

EAGLE ZNAMKE SO DODATNI PRIHRANKI PRI MAY'S

the MAY co's (2) BASEMENT stores

ker importira no te preproge direktno iz Orienta... prihranite vi dobiček posredovalca!

Velike 9 x 12 čv. volnene ovalne pletene preproge

Primerjajte katerekoli

pletene preproge iz

volnenih zmesi!

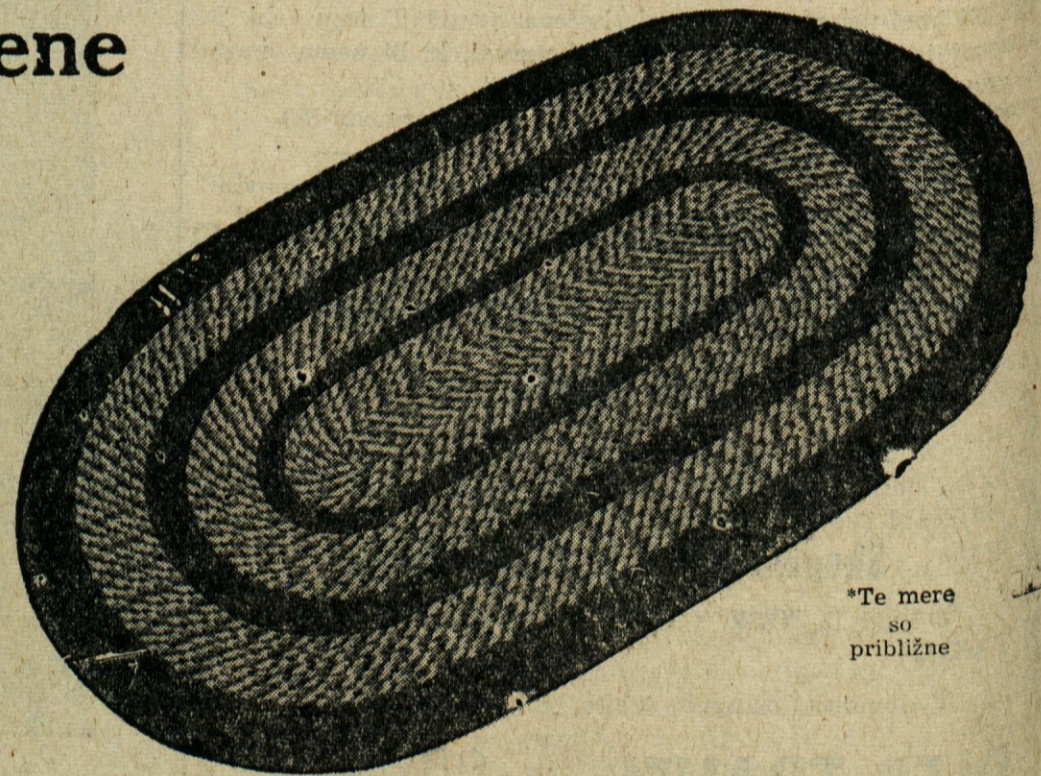
Cenjene po 69.05 in višje

39.99

Druge mere po nizkih cenah:

22x34" velikost	2.99	45x69" velikost	12.99
24x44" velikost	3.99	*6x9' velikost	24.99
34x54" velikost	6.99	*8x10' velikost	34.99

Direktni nakup v inozemstvu omogoča te nizke cene in velike prihranke. Kvalitetne, gost pletene kolonialne preproge, ki so tako lepe za dnevno sobo, za jedilnico, rekreacijsko sobo ali za spalnico. V rjavi, zeleni, rdeči ali ogljeno sivi barvi za lepšo skladnost z drugimi barvami sobe... te preproge so dvostranske, da jih uporabljate lahko več let.

*Te mere so približne

Sprejemamo pismena in telefonska naročila... The May Co's Basement Preprožni oddelek

Kramer

je prav tako blizu

kot vaš telefon

En klic zadostuje, da vas obišče naš cenilec in napravi

BREZPLAČNI PROJEKCIJA ZA PREDDELAVO VAŠEGA DOMA

- STREHE
- GARAZE
- KOPALNICE
- OPAZI
- ŽLEBOVI
- PRIZIDKI
- KUHINJE
- VERANDE
- SPALNICE

DO 36 MESECEV ZA ODPLAČEVANJE... F.H.A.

CHAS. KRAMER and SONS
PREDELAVA DOMOV

PODNEVI

BR 1-4800

3630 East 93rd St.

PONOČI

SK 1-4429

ER 1-9665

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

JERRY PETKOVSEK

549 EAST 185 STREET, EUCLID

KE 1-8187

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA OČETA IN STAREGA OŠETA

Thomas Postotnik

katerega je Bog vzel iz naše srede dne 21. maja 1956 in preselil v lepše življenje

Ze tri leta čni Vas krije zemlja, ljubi oče, zapustil si nas tako ne pričakovano in naša srca so polna žalosti. Le zavest, da se veselijo, dragi ata, z našo pokojno mamo v nebeskih višavah pri Bogu in Mariji, katerim ste bili tako zvesti na zemlji, nam zmanjšuje bolelost v naših srcih... Prelepi mesec maj je zopet tu, in vrt, katerega ste tako ljubili in negovali, bo kmalu ves v cvetju, a našega skrbnega vrtnarja in gospodarja ni, ga ni od nikoder... Vse je tako prazno in brez pomena od kar ste se poslovili od nas... Prosite za nas, ljubi oče, pri Bogu, da bomo tudi mi enkrat deležni nebeskega veselja in srečno snice nje z Vami nad zvezdami...

Vaši zalujoci:

sin DANI

hčerke MARY in DOROTHY

MOLLIE, snaha, in ZETA

Cleveland, Ohio, 21. maja 1959.